

เล่าแซบ เล่าครบ จบในเล่มเดียว

โดย ครูเป็ด มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร

ต้มยำ สามบาท

เล่าแซ่บ เล่าครบ จบในเล่มเดียว

คลิกสั่งซื้อได้ที่

@booktime

โดย ครูเป็ด มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร

สุภาพใจ

ตั๋ยม้าสามก๊ก

เล่าแซ่บ เล่าครบ จบในเล่มเดียว
โดย ครูเบ็ด มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ตุลาคม 2566

จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์สุภาพใจ

บริษัท บุก ไทม์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ : โชนรังสี เฉลิ้มชัยกิจ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : อลัน เฉลิ้มชัยกิจ

คณะที่ปรึกษา : คณิต นนทเปารยะ สงวนศรี ตรีเทพประติมา

บรรณาธิการบริหาร : วรุฒ์ ทองเชื้อ

บรรณาธิการ : จิรภิญญา เจษฎาบริรักษ์ รุจี บุญยมาลิก

ภาพปก : Sharifstudiobkk

ศิลปกรรม : รุ่งฤทัย ศรีสุข

ฝ่ายการตลาด : ชวิน เฉลิ้มชัยกิจ อัศคนันท์ ชุ่มนุ่น

ฝ่ายขาย : มณัญชยา ศิริวงษ์

ฝ่ายโรงพิมพ์ : สุรินทร์ บุระณา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ครูเบ็ด มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร.

ตั๋ยม้าสามก๊ก กรุงเทพฯ : สุภาพใจ 2566.

344 หน้า.

1. สามก๊ก. I. ชื่อเรื่อง.

895.13

ISBN 978-616-14-0531-1

พิมพ์ที่ : ฝ่ายโรงพิมพ์ บริษัท บุก ไทม์ จำกัด โทรศัพท์ 0 2415 2621

จัดจำหน่าย : สายส่งสุภาพใจ บริษัท บุก ไทม์ จำกัด

214 ซ. พระรามที่ 2 ซอย 38 ถ. พระราม 2 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 0 2415 2621 0 2415 6507 โทรสาร 0 2416 7744

แนะนำเพิ่มเติมติดต่อ : ✉ editor@booktime.co.th

🌐 www.booktime.co.th 📘 SukkhapabjaiPUB

คำแนะนำนักพิมพ์

“เหมือนนกยูงเขาออกจากอก” เกิดขึ้นเมื่อความตั้งใจบางอย่างสำเร็จลุล่วง ใครเคยเกิดความรู้สึกแบบนี้บ้าง

ตัณยาสมกัก เล่มนี้เป็นตัวช่วยให้คนที่เปิดแล้วปิด อ่านแล้วหยุด พลิกไปพลิกมางงเหลือเกิน กับหนังสือ "สามก๊ก" เล่มหนาจัด ตัวละครทะลัก เรื่องราวพันพันนับร้อยนับพันปี เล่มนี้อ่านย่นได้จบในพริบตา รู้เรื่องสามก๊กตลอดการเดินทางอันยาวนาน จำตัวละครสำคัญ เหตุการณ์หลัก จุดพลิกฟ้าพลิกแผ่นดินได้อย่างไม่น่าเชื่อ ทำให้ต้องยอดอ่านเล่มเต็มได้สบายขึ้น

ด้วยสำนวนกวนคิดของครูเบ๊ต มนต์ชีพ กระตุ้นต่อมอยากอ่านต่อ..อ่านต่อ..อ่านต่อ เหมือนขึ้นรถไฟเหาะตีลังกา ปู๊ดเดียวกระชับความครบ ทำให้เหมือนนกยูงเขาออกจากอกกันเลย..อ่านจบแล้วเฮ้ยยยย อ่านไปก็รู้สึกเหมือนมีคนมานั่งข้างๆ เล่าเรื่องสนุกให้ฟังเพลินๆ แถมให้มุมมองต่อตัวละคร ต่อเหตุการณ์ เล่าให้ฟังแบบเข้าใจง่าย จัดกลุ่มเรื่องราวสำคัญ สะท้อนบุคลิกความเป็นมาเป็นไปของผู้คน นักคิด นักรบ แต่ละก๊ก ทบทวนย้อนตอกย้ำให้จำที่มาที่ไปก่อนหน้า ซึ่งช่อกกลยุทธ์น่าสนใจ มีภาพตัวละครน่ารักน่าพิศให้พิเคราะห์จุดเด่น และอีกมากมายในเล่มเล็กเหมาะมือนี้ เมื่อรู้เรื่องตลอดทั้งเล่มแล้ว เราเลือกอ่านเจาะเหตุการณ์ในเล่มหนาจัดได้ตรงใจ

“สามก๊ก” เป็นหนึ่งในสุดยอดวรรณกรรมร่วมสมัย ส่งต่อกันยาวนานกว่า 1,700 ปี จากเรื่องเล่าตามข้างถนน สู่อารยธรรมผ่านศิลปะหลากหลายรูปแบบ รวมทั้ง “หนังสือ” จนกลายเป็นวรรณกรรมอมตะ สะท้อนชีวิต ความคิด รวมถึงสังคมทุกมิติ ทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นไม่ว่าการใช้คน การใช้กลยุทธ์ มีทั้งเล่ห์เหลี่ยม กลโกง และความสัจยฺ์ข้อจริงใจให้อ่านแล้วคิด คิดแล้วเรียนรู้ แล้วเลือกทำเลือกเป็นคนอย่างที่เราต้องการ

ครูเบ็ต มนต์ชีพ นอกจากเป็นนักแต่งเพลง นักร้อง ครูสอนหนังสือ นักการศึกษาแล้ว ตอนนี้เลือกเป็น “นักเล่าเรื่อง” ผ่านตัวอักษรให้ผู้คนมีความสุข หนังสือ **ดัมยํสามก๊ก** เป็นผลงานแรกอย่างเป็นทางการที่สำนักพิมพ์สุขภาพใจ ภูมิใจนำเสนอ และเชื่อว่าเรื่องเล่าเคล้าสาระและความฮาจะเป็นที่ถูกอกถูกใจ แฟนสามก๊ก นักอ่านหน้าใหม่ และสำคัญที่สุดคือ โดนใจคนที่อยากอ่านแล้วยังอ่านไม่จบชะที่แน่นอน

สำนักพิมพ์สุขภาพใจ

"
ธรรมดาสรรพสิ่งในใต้ฟ้า
แยกกันนาน ๆ **ก็กลับเข้ารวมกัน**
และเมื่อรวมกันนาน ๆ **ก็กลับแยกกันอีก**
"

คำนำนักเขียน

คงมีคนจำนวนไม่น้อยรู้จักชื่อสามก๊ก แต่ในจำนวนคนเหล่านั้น เชื่อว่ามีไม่ถึงครึ่งที่ได้เคยอ่านสามก๊กอย่างจริงจัง และคงมีน้อยเข้าไปอีกที่จะอ่านได้จบจบ

สามก๊กเป็นวรรณกรรมระดับโลก แต่เนื้อเรื่องยาวเหยียดตัวละครมากมายแถมเป็นชื่อจีนที่ไม่ค่อยคุ้นหูคนไทยด้วย ก็เลยไม่แปลกที่จำนวนคนอ่านสามก๊กจนเข้าเส้นชัย..มีไม่เยอะนัก

ตัวผมเองก็รู้จักสามก๊กมานาน แต่สารภาพว่าอ่านครั้งแรกก็เล่นเอาท้อเหมือนกัน แล้วก็ไม่จบเสียด้วย ต้องมีพักยกแล้วกลับมาอ่าน ภายหลังจนในที่สุดก็สำเร็จจนได้

เรียกได้ว่าเป็นหนังสือที่ต้องออกแรงอ่านกันเหงื่อตกเล่มหนึ่งเลย..

แต่หลังจากอ่านไปมากกว่าหนึ่งรอบ ผมกลับรู้สึกเสียดายมากที่วรรณกรรมดี ๆ อย่างสามก๊ก จะถูกหยิบมาพูดคุยก่อกรสอกชาติเพียงแต่ในวงแคบ ๆ ของเหล่านักอ่านสามก๊ก ส่วนในวงกว้างนั้นผู้คนก็มองสามก๊กเป็นเรื่องไกลตัว อ่านยาก โบราณ หรือควรถูกวางอยู่บนหิ้งเท่านั้น

ผมจึงตั้งใจจะทำสามก๊กให้เป็นกันเองกับผู้คนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้..

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ผมเคยเขียน “ครูเปิดเล่าเรื่องสามก๊ก” ขึ้นมาและก็ได้รับการตอบรับค่อนข้างดี แต่เมื่อกลับไปทบทวนงานเขียนนั้น ผมพบว่ามันห้วนไปสักนิด ขาดรายละเอียดในหลาย ๆ เหตุการณ์ และหลายจุดก็เล่าแบบเล่นเยาะไปหน่อย

เมื่อได้มารู้จักกับสำนักพิมพ์สุภาพใจ ผมจึงได้รับโอกาสให้เขียนเรื่องเล่าสามก๊กขึ้นมาใหม่ เป็นเวอร์ชันที่ตึงใจไว้ว่า คนที่อยากรู้เรื่องสามก๊กต้องมาเริ่มต้นอ่านที่เวอร์ชันนี้

งานเขียนยังเป็นการเล่าในสไตล์ของผมเหมือนเดิม เดินเรื่องกระชับแต่ครบถ้วนตั้งแต่ต้นจนจบ มีรายละเอียดในระดับที่เชื่อว่าการอ่านพอดี ๆ ภาษาหรือสำนวนที่ใช้ไม่รำเนิบนาบแต่ก็ไม่ได้จุดจาดจนผู้ใหญ่ว่าน่าเบื่อ และหลาย ๆ จุดผมก็จะสอดแทรกมุมมองของผมลงไปด้วย

ต้องขอขอบคุณคุณมี ไชนรังสี เนลิมชัยกิจ แห่งสำนักพิมพ์สุภาพใจที่เป็นแรงผลักดันให้ “ต้มยำสามก๊ก” ของผมเล่มนี้สำเร็จขึ้นมาได้

ขอให้มีความสุขกับการอ่านครับ

ครูเป็ด มนต์ชีพ คิวะสินางกูร

24 กรกฎาคม 2566

สารบัญ

ภาค 1 ต้มยำสามก๊ก..... 10

ผู้นำเหล่าหลัก แผ่นดินอ่อนแอ เหล่าต้นไม้ล้วนแต่ถูกแรงลมกระโชกไปมาอย่างกำหนดอนาคตไม่ได้ ในท่ามกลางกระแสพายุนั้นป่วนไร้ทิศทาง กาลเวลาจะช่วยพิสูจน์ว่าต้นใดคือไม้ยืนต้นที่แท้จริงที่แม้บางครั้งจะดูโอนเอนราวกับจะล้มลงได้ทุกขณะจิต แต่สุดท้ายก็สามารถหยั่งยืนผ่านพินแรงฉุดกระชากของลม และเติบโตเป็นไม้ใหญ่ให้แผ่นดินได้ยึดเกาะต่อไป

ภาค 2 ต้มยำสามก๊ก..... 124

ดาบ..ต่อให้คมแค่ไหนก็ไม่สำคัญเท่า พินลงตรงไหนและพินลงในเวลาใด..เป้าหมายที่คมดาบจะกรีดผ่านลงไปอาจเล็กเท่าเส้นผม ช่วงเวลาที่คมดาบต้องสัมผัสอาจเร็วกว่าผิวงระพือปิกหนึ่งครั้ง..ผู้ทรงปัญญาที่สุดจะสามารถใช้ดาบที่คมที่สุด พินลงบนพื้นที่เล็กกว่าเส้นผม ในช่วงเวลาผิวงระพือปิกหนึ่งครั้ง และเกิดผลลัพธ์อันไร้เทียมทาน..

ภาค 3 ต้มยำสามก๊ก..... 256

โชคชะตามีจริงหรือไม่ แล้วอะไรเล่าเป็นตัวกำหนดให้คนบางคน แม้จะพยายามเท่าไรก็พบแต่ความล้มเหลว ในขณะที่บางคนสำเร็จได้เพียงแค่ระดิกนิ้วไม่กี่ครั้งหลายคนเคารพหลายคนไม่แยแสในเรื่องนี้ และคงมีแค่คนพิเศษไม่กี่คนที่เชื่อแต่ไม่ก้มหัวให้กับโชคชะตา แต่กลับมั่นใจในตัวเองจนลุกขึ้นท้าทายว่า ข้าจะกำหนดอนาคตด้วยมือของข้าเองเราควรยกย่องว่านั่นคือพลังอันไม่ยอมแพ้ของมนุษย์ หรือเป็นเพียงความพยายามอันโง่งมและไร้ค่า..กันแน่

ภาค 4 ต้มยำสามก๊ก..... 316

ตำนาน..มีไว้เพียงเพื่อเล่าขานหรือเพื่อเรียนรู้ ตำนานที่แท้จริงย่อมจะถูกร่วมขีดเขียนจากวีรบุรุษคนไหนหลายคนชื่อ แต่ไม่ว่าเป้าหมายของพวกเขาจะสำเร็จหรือล้มเหลวเพียงใดก็ตาม ณ ที่แห่งหนึ่งในหมู่ดาวบนฟากฟ้า พวกเขาเหล่านั้นอาจได้พบเจอกัน ร่ำสุราปราศรัยกันโดยทั้งชื่อเสียง ยศตำแหน่ง หรือฝักฝ่ายไว้เบื้องหลัง เหลือเพียงความรำลึกถึงว่าครั้งหนึ่ง พวกเขาได้ร่วมจารึกตำนานอันยิ่งใหญ่ภายใต้ชื่อว่า..สามก๊ก

สามก๊กสามนาที่

เรื่องสามก๊กเริ่มต้นขึ้นในปลายราชวงศ์ฮั่น ชองเต้ที่ชื่อพระเจ้าเลนเต้ปกครองแผ่นดินได้วายเป็นมากเพราะเชื่อฟังแต่ชนที่ ประชาชนเดือดร้อนโจรขโมยชุกชุม อำนาจส่วนกลางของราชวงศ์ฮั่นก็อ่อนแอ พวกผู้ปกครองนครต่าง ๆ เริ่มทำตัวเป็นรัฐอิสระกันมากขึ้น ใครอยากไปตีใครหรือใครอยากไปตั้งก๊กกับใครก็ทำตามอำเภอใจ โดยที่ชองเต้แทบไม่สามารถสั่งการหรือให้คุณให้โทษใครได้เลย

ล่วงเข้ามารัชสมัยของพระเจ้าเหี้ยนเต้ ชองเต้ที่นำสงสารที่สุดแผ่นดินจีนก็แตกเป็นเสี่ยง ๆ มากขึ้นเกิดสงครามแย่งชิงอำนาจขึ้นแทบจะทุกหย่อมหญ้ากินเวลานับเป็นสิบปี เจ้าครองนครขุนศึกต่าง ๆ บ้างตายบ้างเติบโต และในที่สุดก็เหลือสามตระกูลที่เป็นใหญ่ในแผ่นดินจีน

แซ่โจโดยโจโฉ ครองวุยก๊กทางเหนือ ก๊กนี้ยึดพระเจ้าเหี้ยนเต้ไว้ในกำมือ ทำอะไรจึงอ้างได้ตลอดว่าเป็นรับสั่งจากชองเต้ แต่ก๊กนี้ชองเต้อย่างสาหัส

แซ่ซุนโดยซุนกวน ครองง่อก๊กทางใต้ ก๊กนี้ไม่ค่อยมีอุดมการณ์อะไรชัดเจนนัก อาศัยที่บ้านเมืองมีความอุดมสมบูรณ์ ผู้คนกินดีอยู่ดีก็เลยปกครองมาได้อย่างเข้มแข็ง

แซ่เล่าโดยเล่าปี่ ครองจ๊กก๊กทางตะวันตก ก๊กนี้เนื่องจากเป็นราชสกุลเล่าซึ่งเป็นแซ่ของราชวงศ์ฮั่น ก็เลยมีอุดมการณ์จะฟื้นฟูราชวงศ์ฮั่นให้พ้นจากเงื้อมมือพวกตระกูลโจ

ผ่านไปอีกช่วงเวลาหนึ่ง โจผีแห่งวุยก๊กคงคิดว่าไหน ๆ ก็ไหน ๆ เลยบังคับพระเจ้าเหี้ยนเต้สละราชบัลลังก์ ตั้งตัวเองขึ้นเป็นชองเต้

แก๊งเล่าปี่ก็ยอมไม่ได้ เพราะไม่งั้นจะกลายเป็นว่าราชวงศ์ฮั่น
สิ้นสุดอย่างเป็นทางการ เล่าปี่ก็เลยต้องตั้งตัวเป็นฮ่องเต้เหมือนกันเพื่อ
สืบราชวงศ์ฮั่น

ขุนกวนแห่งง่อก๊ก เห็นสองตระกูลลุกขึ้นมาเป็นฮ่องเต้กันหมด
ก็เลยอยากน้อยหน้าเลยตั้งตัวเป็นฮ่องเต้มั่ง

กลายเป็นว่าในเวลานั้น แผ่นดินจีนมีฮ่องเต้ถึงสามพระองค์จาก
สามแซ่ ปกครองอาณาจักรแยกกัน

สามตระกูลรบราฆ่าฟันกันมาอีกหลายสิบปี แต่ฮ่องเต้รุ่นหลัง ๆ
ของทั้งสามก๊กไม่ค่อยมีใครโดดเด่นกลับค่อนข้างไปทางไม่ได้เรื่องมากกว่า
การปกครองในแต่ละก๊กก็ซึกจะเละซ้าร่อยยุคลายราชวงศ์ฮั่น ผลสุดท้าย
ผู้ที่รวมอาณาจักรจีนให้กลับมาเป็นหนึ่งได้ ไม่ใช่หนึ่งในสามตระกูลนี้

แซ่สุมาเป็นเข้ารับใช้วุยก๊กมาหลายชั่วคน โดยเริ่มโดดเด่นขึ้นมาจาก
สุมาอี้ที่เข้ามาทำงานตั้งแต่สมัยโจโจ๋ ผ่านมาหลายฮ่องเต้ของวุยก๊ก รุ่นลูก
ของสุมาอี้ก็มีอำนาจเหนือฮ่องเต้ของตระกูลโจ เรียกได้ว่าฮ่องเต้แซ่โจ้นั้น
เป็นเพียงหุ่นเชิดเหมือนสมัยพระเจ้าเหี้ยนเต้ไม่มีผิด

และในที่สุดสุมาเจียวผู้ลูกของสุมาอี้ ก็สามารถนำกำลังของวุยก๊ก
เข้าตีอาณาจักรจ๊กก๊กให้แตกได้..จ๊กก๊กของแซ่เล่าเจี้ยงนับว่าเจ๋งเป็นอันดับแรก

ต่อมาสุมาเอียนผู้ลูกสุมาเจียว ก็บังคับฮ่องเต้ตระกูลโจลงจาก
บัลลังก์และสถาปนาตัวเองเป็นฮ่องเต้ ตั้งราชวงศ์จิ้นขึ้นมาได้..วุยก๊กของ
แซ่โจก็ล่มสลายเป็นอันดับถัดมา

อันดับสุดท้าย พระเจ้าสุมาเอียนก็ตั้งง่อก๊กของแซ่ซุนแตก รวม
แผ่นดินจีนกลับเป็นหนึ่งเดียวอีกครั้ง..เป็นอันจบเรื่องสามก๊ก

තරු

1

දින
සාමක

ผู้นำเหลวแหลก แผ่นดินอ่อนแอ

เหล่าต้นไม้ล้วนแต่ถูกร่วงลงกระโชกไปมาอย่างกำหนดอนาคตไม่ได้

ในท่ามกลางกระแสพายุล้นป่านป่วนไร้ทิศทาง
กาลเวลาจะช่วยพิสูจน์ว่าต้นใดคือไม้ยืนต้นที่แท้จริง
ที่แม้บางครั้งจะดูโอนเอนราวกับจะล้มลงได้ทุกขณะจิต
แต่สุดท้ายก็สามารถหยั่งยืนผ่านพินแรงจุดกระชากของลม
และเติบโตเป็นไม้ใหญ่ให้แผ่นดินได้ยึดเกาะต่อไป

1

“ ห้วนหน้าชั้นที่ที่ทรงอิทธิพลสำหรับพระเจ้าเลน
เต้อย่างยิ่ง คือเตียวเหยยง ใหญ่โตขนาดไหน ก็
ถึงขนาดพระเจ้าเลนเต้เรียกพ่อทุกคำแล้วกันล่ะ ”

พระเจ้าเลนเต้

ย้อนไปปฐมกาลครั้งที่ความเป็นสามก๊กยังไม่เกิด ก็ต้องเล่าให้ฟัง
กันหน่อยว่าไปไงมาไง ถึงมาเป็นสามก๊กได้

แผ่นดินจีนถูกปกครองโดยราชวงศ์ฮั่นมาหลายชั่วฮ่องเต้ จนถึง
ปลายสมัยราชวงศ์ฮั่น ก็เกิดความระส่ำระสายอย่างหนัก..สาเหตุที่ทำให้

ระส่ำระสาย ก็เป็นโรคยอดฮิตเหมือนกันทั่วโลก คือเกิดจากคนรอบข้างของผู้ยิ่งใหญ่

คนที่มีอิทธิพลทั้งดีและชั่วในประวัติศาสตร์จีน คงหนีไม่พ้นกลุ่มคนที่เรียกว่า..ขันที แล้วสปีชีส์ขันทีนี้มันเกิดขึ้นมาได้ไงละ..มา จ่อ ๆ ๆ ๆ จะเล่าให้ฟัง

ก็ด้วยความที่ฮ่องเต้ของจีนมีเมียเยอะจะเรียกว่าเป็นโหล่งก็ยังไม่ค่อยไป เพราะล่อกันเป็นหลักพันแม่ในความเป็นจริงฮ่องเต้เองจะเสวยสาว ๆ เหล่านี้ได้คราวละซักเท่าไรหรอก แต่ที่ต้องมีเยอะก็คนนั้นให้คนนี้ถวายเรียกว่ามีเอาไว้ประดับบารมีนั่นแหละ..คราวนี้จะเอาใครมาควบคุมกองทัพเมีย ๆ เหล่านี้ละ..

ผู้หญิงด้วยกันก็คงเอาไม่อยู่ เดี่ยวได้ตบกันตายซัก ก็ต้องเอาผู้ชายมาควบคุม..แต่เอ๊ะ ผู้ชายมาหลงกลางดงสาว ๆ ที่แต่ละนางแจ่ม ๆ ทั้งนั้น ได้มีดีท่ายพระราชครีวแน่

อย่ากระนั้นเลยจับไอ้ผู้ชายเหล่านี้ปลดอาวุธ..ตอนชะก่อน แล้วคราวนี้ก็ปล่อยให้ขันทีควบคุมฝูงสาว ๆ ได้อย่างสบายใจเฉิบ

แล้วสมัยนั้นเค้าคุมกำเนิดซะที่ไหนละ เมียเยอะลูก ๆ ฮ่องเต้ก็เยอะตาม..พอลูก ๆ คลอดออกมา ไอ้ที่หวังว่าคนระดับฮ่องเต้จะมาอุ้มโละเห่โละชา ดึก ๆ ตื่นขึ้นมาซนหมป้อนลูกไม่มีซะละ..ฮ่องเต้มีหน้าที่ไล่ล่าเอาอย่างเดียว คนที่ช่วยเลี้ยงลูกก็เลยหนีไม่พ้นพวกขันที

ก็เลี้ยงกันมาประคบประหงมกันมา..ถ้าเป็นลูกชาย อย่างซี้ ๆ ก็ต้องได้เป็นอ๋องนั่นอ๋องนี่ หรือถ้าบุญหล่นทับ ก็ได้เป็นรัชทายาทว่าที่ฮ่องเต้ไปเลย

แล้วบรรดาอ๋อง ๆ หรือองค์ชายเหล่านี้มีหรือจะไม่เกรงใจบรรดาขันทีที่เลี้ยงตนมา

ปลาย ๆ ราชวงศ์ฮั่น หนึ่งในบรรดาองค์ชายที่ได้ขึ้นเป็นฮ่องเต้..พระเจ้าเลนเต้..ก็ขึ้นนั่งบัลลังก์มังกรภายใต้การครอบงำของขันทีสิบคน..ก็สนุกลิชะ การปกครองแผ่นดินก็ร่อยเป็นโจ๊กกองปราบไปเลย

หัวหน้าขันทีที่ทรงอิทธิพลสำหรับพระเจ้าเลนเต้อย่างยิ่ง คือเตียวเหียนใหญ่โตขนาดไหน ก็ถึงขนาดพระเจ้าเลนเต้เรียกพ่อทุกคำแล้วกันละ

พ่อเหียนของเราก็กำriebหนักขึ้น ๆ คนดีคนเก่งไม่มีเอามาช่วยงานบ้านเมืองหรอก หาแต่คนที่ซึกแซ็กเลียแข้งเลียขาเก่ง พวกที่มีน้ำร้อนน้ำชาให้ถึงใจกลับได้ดิบได้ดี..แล้วถ้ามีใครหือ (ซึ่งก็ไม่ว่าจะหือกับใครเพราะฮ่องเต้ก็กลายเป็นลูกไก่ในมือพ่อเหียนไปซะแล้ว) เตียวเหียนก็กำจัดแบบไม่เหลือต่อ

พอแผ่นดินมันปั่นเพื่อนไปซะอย่างนี้คนอดตายกันเป็นเบือ ก็เลยเกิดโจรขึ้นมาทุกหย่อมหญ้า และหนึ่งในกองโจรที่โตวันโตคืน พี่แกใช้ผ้าเหลืองโพกหัวเป็นสัญลักษณ์จนได้ชื่อว่า..โจรโพกผ้าเหลือง

อันที่จริงจะเรียกว่าเป็นโจรก็คงว่าไม่ได้เต็มปาก ก็ด้วยความที่บริหารแผ่นดินกันละะทะ ชาวบ้านตาตำ ๆ โดนพวกขุนนางกลั่นแกล้ง รีดไถจนแทบไม่มีกิน ก็เลยต้องเอาตัวรอดโดยการไม่ยอมทำตามคำสั่งของทางการ ไ้ทางการก็เลยเหมาเอาว่าเป็นโจรไปซะ

ชาวบ้านที่ต่อต้านทางการเค้าก็รวมกันเป็นคอมมูนิตี้ แล้วมีหัวหน้าคอมมูนนั้นก็บังเอิญได้แสดงอิทธิปาฏิหาริย์ เป่ามนตร์รักษาโรคบ้าง ไปหายเทวดาคริปโต สอนปั้นหุ่น เป็นไลฟ์โค้ช..คนก็เลยขึ้นกันบานเบอะ

จากแค่กลุ่มโจรมาเป็นกองโจร จนกลายมาเป็นกองทัพโจรโพกผ้าเหลือง..สามก๊กบอกว่า สีข้าห้าแสนคนต้องมี พอกองทัพขนาดนี้จะให้เทียว

ปล้นบ้านที่ละห้าหลังสิบหลังมันไม่พอมือแล้วครับ..*ปล้นเมืองลิเซ ปล้นเมืองกันไปเลย*

เจอกองทัพโจรใหญ่ขนาดนี้ เมืองก็เมืองเถอะ ไม่ค่อยมีใครต้านทานได้อยู่ มีหน้าซ้ำบางเมืองไม่ต้องออกแรง..แค่กองทัพไปจ่อกำแพงเมืองชาวบ้านในเมืองก็พร้อมใจกันหยิบผ้าเหลืองขึ้นมาโพกหัว สมัครเข้ากับพวกโจรไปซะเลย..เจอแบบนี้เข้า ขุนนางที่ดูแลบ้านเมืองก็บอกอ้าวไม่รู้จะทำไงเสีย ยอมทิ้งเมืองเผ่นออกไปฟุ้งเมืองหลวงดีกว่า

ผ้าเหลืองขาดตลาด กองทัพโพกผ้าเหลืองผุดขึ้นเป็นดอกเห็ดหน้าฝน จนรัฐบาลกลางถือเป็นวาระแห่งชาติต้องจัดกองทัพออกปราบปรามอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องราว

แล้วก็มีเมือง ๆ หนึ่งกำลังจะเจอกับกองทัพโจรเป็นแสนพุ่งจี้เข้ามาหา เจ้าเมืองก็บอกไม่ไหวไว้ยุทธหารรักษาเมืองไม่ก็หยิบมือจะไปสู้ยังงี้ก็เลยเปิดรับสมัครผู้กล้าอาสาเข้ามาเป็นทหาร..ขึ้นนี้แหละซะเป็นขึ้นเปิดตัวสามพี่น้องร่วมสาบานที่ใครรู้จักสามก๊ก ต้องรู้จักสามพี่น้องร่วมสาบานนี้..เล่าปี กวนอู เตียวหุย

2

“อันที่จริงสามคนนี้ก็หน้าจะเหมาะเป็นทีมเดียวกัน
อยู่ เพราะรูปลักษณะตามที่สามก๊กบรรยาย..เรียก
ได้ว่าโคตรประหลาดแบบไม่มีใครน้อยหน้าใคร..”

เล่าปี่

เล่าปี่กับเตียวหุยเจอกันก่อนโดยเล่าปี่เปิดตัวเป็นคนแรก แยกไปยืน
อยู่หน้าป้ายประกาศรับสมัคร ดูไปก็ส่ายหัวทำปากจิกจิก เตียวหุยอยู่ข้าง
หลังก็สะกิด..เฮียๆ สมัครก็สมัครเซ่ มายืนส่ายหัวทำปะอะไรอยู่ ไม่สมัคร
ก็ถอยไป

เล่าปี่ก็เลยบอก..เฮ้ย ที่จี้จี้กันนะไม่ใช่ไม่กล้าสมัครไว้ย่ะ แต่สมัครทั้งทีอยากเป็นหัวหน้า..ไอ้ที่จะให้มาเป็นไอ้เนรหัดแถมนะไม่สมกับคนสกุลเล่าอย่างข้า อย่างน้อยๆ ต้องเป็นหมู่หรือจ่า..

เตียวหุยก็เลยคุย..เฮ้ยคงไม่รู้ว่าจะร้ายขนาดไหน ซีฟียังกลัวเป่ย์ร้อยังเกรง เพราะบ้านข้าชายทั้งหมู่ทั้งเหล่า..ถ้าเฮียอยากเป็นหัวหน้าเตียวน้องจัดให้

คุยกันเริ่มถูกคอก็ได้เวลาเปิดตัวกวนอู..ชานี้ก็ขี่เกวียนเข้ามา มาถึงก็เร่งสั่งเหล่า..มาไวๆ ไว้อถ้าข้าร้านมึงพังแน่ กูจะรีบสมัครเป็นทหาร

ก็เลยได้รวมตัวกันสามคน..แล้วไม่รู้ไปถูกคอกันอีกทำไม คำวันนั้นก็เลยเถิดจนถึงกับไปสาบานเป็นพี่น้องกันเลยที่สวนหลังบ้านเตียวหุย ที่เขาเรียกคำสาบานในสวนท้อไฉ่

อันที่จริงสามคนนี้ก็น่าจะเหมาะเป็นทีมเดียวกันอยู่ เพราะรูปลักษณ์ตามที่สามก๊กบรรยาย..เรียกได้ว่าโคตรประหลาดแบบไม่มีใครน้อยหน้าใคร..

เล่าปี่..หน้าตายไม่แสดงอารมณ์ หุยานถึงบ่า มือยาวเกินเข้าตาชำเลื่องดูไบหูตัวเองได้..ถืออาวุธดาบสองมือ

กวนอู..ตัวโคตรสูงใหญ่ หน้าแดงเหมือนพุทราสุก (สงสัยความดันสูง เวียนหัวบ่อยมัยท่านกวน) ริมฝีปากแดงเข้าไปอีก ตาเหมือนนกการเวก คิ้วขน..พ่อคิ้วขนแก่ใช้ยาว

เตียวหุย..หัวเหมือนเลือดดาว คางคล้ายนกนางแอ่น หนวดเครากระด้างเหมือนหนวดเสือ พุดจาอะไรก็เสียงดัง (หูตึงป่าววะ) ท่าทางพร้อมบวกเสมอ..พี่พร้อมบวกแก่ใช้ทวน

สามคนนี่ใครประหลาดสุดวะเนี่ย แต่ก็ไม่น่าแปลกที่บางทีออกรบศัตรูก็มักจะตกตะลึงเวลาเห็นสามคนนี้..แค่นี้ภาพก็น่ากลัวแล้ววว

เฮ้า พอสามคนนี้ผ่านพิธีกรรมสาบสาบานอะไรกันเรียบร้อย
รวบรวมสมัครได้หลายร้อยก็ยกกำลังไปอาสาเมืองใกล้ๆ ว่าจะสู้กับโจรให้
ปะทะกับโจรโพกผ้าเหลืองหลายยก ได้แสดงทั้งฝีมือและยุทธวิธี
ในการรบหลายครั้งจนเริ่มมีชื่อ..แล้วเล่าปี่ก็พาพรรคพวกไปช่วยอาจารย์เก่า
ของแกชื่อโลติด

เล่าปี่ในฐานะลูกน้องโลติดรบกับโจรได้ผลงานดีมาก แต่มีอยู่วันหนึ่ง
เพิ่งเสร็จงานยกทัพกลับศูนย์บัญชาการ..อ้าว เฮ้ย อาจารย์โลติดถูกจับ
ใส่กรงขึ้นรถสวนมาซะยังงั้น

“จ้านหน ไปเจอด่านเป่าที่ไหนมาเหรือ เตียวผมโทรเคลียร์ให้”..

โลติดก็เล่าความจริงว่าไม่ได้ไปเมาแล้วเจอเป่าที่ด่านไหนหรอก แต่
ไปเจอขุนนางกังฉินตัวหนึ่งแหม่งนึกว่ากูอยู่แถวนี้คงตั้งด่านบ่อน่าจะรวยละสิ
ก็เลยจะมารีดส่วย กูก็บอกว่าวันๆ กูเอาแต่รบกับโจรจะเอาเวลาที่ไหน
ไปไถชาวบ้านเล่า แหม่งก็ไม่เชื่อเลยยึดยาพิษเลย

เตียวหุยได้ยินก็ขึ้น กะจะไปสอยหัวไอ้กังฉินตัวนั้นทันทีแต่เล่าปี่
ห้ามไว้..ร่มๆ ไ้่น้อง ตอนนี้อย่างตอกตอยอยู่ทำไปก็เดือดร้อน รอโตกว่านี้
รับรองพี่เล่นไม่เสียว

เจอเรื่องแบบนี้ทำให้เล่าปี่แอนด์เดอะแก๊งค์ต้องอยู่เหมือนกัน
ที่แรกก็ตัดสินใจจะวางมือแล้ว..บ้านเมืองแหม่งละเกินจะเฮียวย่า กูแค่เอา
ตัวรอดแล้วกันวะ ไอ้เรื่องจะช่วยบ้านช่วยเมืองนะลืมไปก่อน

..แต่ด้วยโชคชะตาคนมันต้องถูกจารึกในหน้าประวัติศาสตร์ ชีวิต
เล่าปี่ยังต้องวนเวียนกับการปราบโจรโพกผ้าเหลืองอีกระยะใหญ่..ทำดีแล้ว
ได้ดีบ้างไม่ได้ดีบ้าง มีเรื่องกับขุนนางริตไถจนถึงขั้นโดนออกหมายจับก็มี..

สุดท้ายเอาผลงานมาหักลบกลบหนี้กันแล้ว เล่าปี่ก็ได้รับ

การตอบแทนคุณงามความดี ได้อัพเวลขึ้นเป็นเจ้าเมืองเล็ก ๆ
แห่งหนึ่งชื่อ เพ็งจวันก้วน

..ระหว่างนี้ก็เริ่มมีชื่อตัวละครที่สำคัญในภายหน้าโผล่แว็บ ๆ
ขึ้นมาบ้างแล้ว

โจโจ ตังโต๊ะ ชุนเกียน..

สองชื่อแรกอาจจะคุ้นกันหน่อยส่วนชื่อหลังนั้น ชุนเกียนก็คือเตี้ย
ของชุนกวน..หนึ่งในสามฮ่องเต้ผู้ปกครองงอก๊กในยุคสามก๊กนั่นเอง

ชุนเกียนเองก็ปราบโจรอยู่เยอะเหมือนกันได้ถูกส่งไปเป็นเจ้าเมือง
สำคัญแห่งหนึ่งคือเมืองกังแฮ..เมืองนี้แหละเป็นต้นกำเนิดให้แซ่ชุนลงหลัก
ปักฐานบนแผ่นดินทางใต้จนใหญ่โตในอนาคต

3

“

“ฮ่องเต๋องค์ก่อนถูกพอกไว้ด้วยขันที่ทั้งลึบ แต่
ฮ่องเต๋น้อยของคนี้ไซ่คร้ายยิ่งกว่าเพราะถูกกดไว้
ใต้ฝ่าตีนของจอมโจด ..ตั้งโตะทำให้ความเลวร้าย
สมัยชั้นที่เรื่องอำนาจ กลายเป็นแค่บ้านผีสิง
หลอกเด็กไปเลย”

”

ตั้งโตะ=

ปล่อยเล่าปี่ให้แก่ดูแลเมืองเล็ก ๆ ไปก่อน เรากลับไปดูในวังหลวง..
อย่างที่บอกไว้คือพระเจ้าเลนเต้ทรงถูกพอกไว้ด้วยขันที่ทั้งลึบ..งานบ้าน
งานเมืองที่ถูกส่งเข้าไปไม่รู้ว่ไปถึงเลนเต้หรือติดอยู่แค่ขันที่ทั้งลึบ ส่วน
ราชโองการที่ออกมาก็ไม่รู้ว่ออกมาจากเลนเต้จริงหรือขันที่มันสวมรอย..

สรุปว่าระบบราชการในตอนนี้จะเสียยิ่งกว่าละ

เวลาล่วงเลยมาจนถึงกาลที่พระเจ้าเลนเต้ใกล้สวรรคต..เวลาแบบนี้แหละโคตรสำคัญเพราะต้องมีการแย่งชิงอำนาจกันขนานใหญ่ ว่าใครจะเป็นฮ่องเต้ต่อไป

เล่าอย่างรวบรัดแล้วกัน..เลนเต้มีเมียสำคัญอยู่สองคน (ที่ไม่สำคัญอีกนับไม่ถ้วน) คนหนึ่งคือพระนางโฮมีลูกชื่อหงจูเปียนซึ่งถือเป็นราชบุตรองค์โต อีกคนคือพระนางตั้งมีลูกชื่อหงจูเหียบซึ่งเป็นราชบุตรรอง..แต่ก็ถือว่าคุ้มแก้อฮ่องเต้อยู่ทั้งสองฝั่ง

ช่วงเข้าค่ายเข้าเซิมแบบนี้ต้องวัดกำลังกันอย่างหนักหน่วง เพราะขั้นที่ทั้งสิบก็รู้ว่าถ้าหมดเลนเต้ อำนาจวาสนาของพวกตนก็ต้องหมดไปด้วยเปลวๆ อุจจาระปัสสาวะ..ความขัดแย้งๆ ที่นั่งทับไว้มันจะผุดออกมาโชนกลืนไปทั่วบ้านทั่วเมือง..แล้วทำไงจะได้ครอบงำฮ่องเต้คงใหม่ได้

ส่วนพระนางทั้งสองก็รู้ว่า ลูกของตนที่ยังเด็กทั้งคู่ ถ้าได้ขึ้นเป็นฮ่องเต้ ตนเองในฐานะแม่ต้องเป็นผู้สำเร็จราชการ..อำนาจก็ล้นฟ้าล้นแผ่นดิน

แต่หลังจากซึ่งตวงวัดกันแล้ว ปรากฏว่าฝั่งแซ่โฮชนะ หงจูเปียนราชบุตรองค์โตก็ได้ขึ้นเป็นฮ่องเต้ พระนางโฮได้เป็นไทเฮาแถมเป็นผู้สำเร็จราชการด้วย แล้วพระนางยังมีพี่ชายชื่อโฮจั้นก็คุมทหารใหญ่ค้ำบ้านค้ำเมือง..ส่วนฝั่งตั้งก็เรียกว่าวาสนาเตี้ยไปหน่อย พระนางตั้งกับพี่ชายค่อยๆ ติดเชื้อในกระแสเลือดตายไปในเวลาอันรวดเร็ว แต่หงจูเหียบคนน้อง ลูกทางแซ่ตั้งไม่ถูกกำจัดไปด้วย กลับได้ยศเป็นพระอนุชาธิราช

ส่วนแก๊งขั้นที่ทั้งสิบ พอรู้ว่าแพ้แล้วก็เปลี่ยนแผนใหม่ เล่นบทหมาตายเห็บโดดหนี ก็โดดเข้าเกาะศูนย์กลางอำนาจที่แท้จริงคือโฮไทเฮา

พินอบพิเทาเลี้ยแข้งเลี้ยขาทุกวัน ส่วนคุณลุงโฮจิ่นที่คุมกำลังทหารอยู่ก็อยากบื้อเห็บพวกนี้อยู่ทุกลมหายใจ..แต่จะทำอะไรรุนแรงก็เกรงใจน้องสาว

แล้วก็มีขุนนางลึนคิดอยู่คนดันเสนอว่าเอาเงี้อลีท่านโฮ ท่านก็แอบ ๆ ส่งจดหมายเชิญทัพเมืองต่าง ๆ ยกมาช่วยกดดัน ให้ทางวังถอดชั้นที่ทั้งเก้าออกจากตำแหน่ง (จากสืบทายไปคนนึงก่อนแล้ว) แบบนี้ท่านเองก็ไม่ต้องลำบากใจ

ที่จริงความคิดแบบนี้โคตรอันตรายเลยชะท่านผู้ชม อธิบายก่อนว่าการปกครองสมัยก่อนนะ ถึงจะได้ชื่อว่า นี่เป็นเมืองหลวงโนนเป็นเมืองใต้อำนาจ แต่เอาเข้าจริงก็เป็นแค่เรื่องศักดิ์ศรีซะมากกว่า..เมืองหลวงก็ไม่ได้ไปมีอำนาจเหนือเมืองอื่น ๆ อย่างเด็ดขาดนัก ถิ่นไหน ๆ คำก็มีมาเพียของเค้าอยู่ทั้งนั้น ถ้าเมืองใต้อำนาจนัดกันมากินโต๊ะเมืองหลวง ฮ่องเมืองหลวงก็โต๊ะพังได้อยู่เหมือนกัน

แล้วด้วยความที่เมืองหลวงมักจะเจริญหูเจริญตากว่าเมืองอื่น ๆ ก็เลยถือเป็นข้อห้ามตายตัวว่า ห้ามหัวเมืองบ้านนอกยกกองทหารเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต เพราะกลัวว่าเดี๋ยวมาเห็นของสวย ๆ งาม ๆ แล้วต่อมกิเลสมันจะอีกเสบ เกิดอยากยึดเมืองหลวงซะมันจะยุ่ง

การที่จะออกอุบายให้หัวเมืองบ้านนอก ยกทัพเข้ามากดดันฮ่องเต้ให้ปลดชั้นที่แบบนี้จึงเป็นความคิดที่ซุกซิกเข้าบ้าน..เงี้อาสุด ๆ

สองเสียงที่คัดค้านเรื่องนี้อย่างแข็งขันก็คือโจโฉและอ้วนเสี้ยว ซึ่งตอนนั้นยังเป็นทหารเด็กอยู่ โฮจิ่นผู้กลัวงูแต่ผยองเลยไม่แยแสคำเตือนเหล่านั้น โจโฉผู้มองการณ์ไกลเริ่มได้กลิ่นความฉิบหายไซยะมารุ่น ๆ ก็เริ่มดูทางหนีทีไล่ของตัวเองเอาไว้อแล้ว

สุดท้ายไม่มีใครคัดค้านโฮจิ่นได้ แกกก็ส่งจดหมายเชิญทัพของ

หัวเมืองต่าง ๆ เข้ามาช่วยกตสันไส้ชั้นที่ทั้งเก้า..อ้อ ๆ โหนดไ้เลยว่่าหนึ่ง ใน กองทัพหัวเมืองเหล่านั้น มีกองทัพหนึ่งที่แม่ทัพคือ โจดแมนแห่งสามก๊ก.. ตั้งโต๊ะ

พอทัพใหญ่ ๆ ยกมาล้อมเมืองหลวง พร้อมยื่นคำขาดให้ปลดชั้นที่ ทั้งเก้าโดยด่วน ไ้เห็นกลุ่มนี้กึ่งนั่งกิลิสะ มาสู่มห้ว้กันหาทางรอด สุดท้าย ต้องใช้ไม้ตาย..เลื้อยเข้าวังไปกราบมือกราบตีนโฮไทเฮาอีกรอบ พระแม่ช่วย เชิญพี่ชายท่านเข้ามาหน่อยสิ พวกหนูอยากกราบขอโทษท่านโฮจิ้นต่อหน้า เคยทำผิดล่วงเกินอะไรไว้อยากขอให้ท่านอภัยให้..

โฮไทเฮาก็เชิญพี่ชาย..เสี้ยช่วยเข้ามาหาในวังหน่อย ชั้นที่เค้าว่อยาก จะขอโทษงะ

แต่นึกดูลิสะในภาวะฮี้ม ๆ กันอยู่แบบนี้ โฮจิ้นจะเสี้ยงเดินเข้าถ้ำเสือ เสี้ยวหรือ ถึงแม้คนเชิญจะเป็นน้องสาวแท้ ๆ ก็เหอะ แต่อำนาจขนาดนี้มัน ไม่เข้าใครออกใคร หรือโฮไทเฮาก็อาจจะตกเป็นเครื่องมือชั้นที่โดยไม่รู้ตัว.. โจโจ อ้วนเสี้ยวพยายามห้ามลูกพี่อย่างสุดกำลัง

แต่โฮจิ้นผู้ร่างแบบกลวง ๆ กลับไม่คิดยั้งั้น ประมาณว่ากูบีก ขนาดนี้ ใครจะกล้าทำไรวะ..พันทหารใหญ่กับลูกน้องไม่กี่คนและดาบไม่กี่เล่มก็เดินเข้าถ้ำเสือ..โจโจ อ้วนเสี้ยวในเมื่อห้ามไม่ได้ก็แต่งตัวแบบพร้อมรบเต็มอัตรา ยกกองทหารเข้าไปรอซัพพอร์ตลูกพี่อยู่ริมกำแพงวัง

เฮ้..นายกุหายไ้ไปนานแล้วไม่ไ้ล้ซ้กที ก็ตะโกนเรียก..นาย ๆ ๆ ๆ เสรีจยัง เรียกหลายทีก็ไม่มีเสียงตอบ แต่พอหลายครั้งเข้าข้างในคงรำคาญ เลยส่งโฮจิ้นกลับออกมา โดย..ล่อยข้ามกำแพงออกมาแต่หัวตัวไม่มาด้วย

โจโจกับพวกก็เล็ดขึ้นหน้าไม่ฟังเสียงล่ะ ฟังประตู่วังเข้าไป..เจอ ใครครล่่าไม่เจอเจียว รู้ว่่าเป็นชั้นที่กูฆ่าแหลก

ฆ่าแทบหมดวงศ์แต่พวกชั้นที่ทั้งเก้ากลับยังรอดออกไปได้ พร้อมอุ้ม
ฮ้องเต้หองจูเปียนกับหองจูเหียบพระอนุชาไปเป็นตัวประกัน..หนีออกไป
นอกวัง

บรรยากาศในเมืองหลวงตอนนั้นเรียกว่าจลาจลสุดๆ ในวังก็ฆ่ากัน
โครมๆ ไฉนนอกเมืองก็มีกองทัพหัวเมืองมาล้อมไม่รู้กี่กองทัพ แล้วพอเห็นว่า
ในวังปั่นป่วนก็ผสมโรงก่อความวุ่นวายขึ้นไปอีก

พวกชั้นที่อุ้มฮ้องเต้ฮ้องเจ๋อต้องคั่นย่นหนีการไล่ล่าของกองทหารโจโฉ ก็
กระจัดพลัดพรายตายโหงตายท่ากันไป แล้วในที่สุดกองทหารเมืองหลวง
ก็ค้นหาฮ้องเต้ฮ้องเจ๋อพร้อมพระอนุชาพบ..แต่เหมือนฟ้าดินกลั่นแกล้งให้แผ่นดิน
เข้าสู่ฤดูคด ระหว่างยกขบวนเสด็จกลับวัง ดันหนีไปเจอกองทัพจาก
ภาคตะวันตก ที่มีแม่ทัพชื่อ..ตั้งโต๊ะ

อสุรร้ายจากภูธรฉวยโอกาสเข้าเทคโอเวอร์เหตุการณ์ทันที
ยึดหองจูเปียนฮ้องเต้ไว้เป็นตัวประกัน กองทหารเล็กๆ ของโจโฉที่ไล่
ตามมาจะไปทำอะไรได้ถ้าเทียบกับกองทัพภาคตะวันตกทั้งกองทัพ

สมการอำนาจในเวลานั้นเปลี่ยนใหม่หมดแบบล้างบาง..เปลี่ยน
ฮ้องเต้จากเล่นแต่เป็นเด็กน้อยหองจูเปียน ชั้นที่ทรงอิทธิพลทั้งสิบก็ตายโง่
หมด พวกแซ่โฮ่แซ่ตั้งก็หัวหดบ้างหัวกุดบ้าง

ตั้งโต๊ะก็เข้ายึดเมืองหลวงอย่างเบ็ดเสร็จ พร้อมมีฮ้องเต้ไว้ในกำมือ..
ฮ้องเต้ต้องคั่นก่อนถูกพอกไว้ด้วยชั้นที่ทั้งสิบ แต่ฮ้องเต้ฮ้องเจ๋อฮ้องเจ๋อ
ยิ่งกว่าเพราะถูกกอดไว้ใต้ฝ่าตีนของจอมโจด..ตั้งโต๊ะ ทำให้ความเลวร้ายสมัย
ชั้นที่เรื่องอำนาจ กลายเป็นแค่บ้านผีสิงหลอกเด็กไปเลย

4

“

ลิโป้ขุนศึกฝีมือสุดยอดแต่คุณธรรมสุดแย่งก็ควบ
เจ้ากระต่ายแดงพุ่งตรงมาสวามีภักดิ์ตั้งโต๊ะ และ
ที่พิเศษสุด ๆ คือ..ข้างอานม้าห้อยหัวเตี้งหงวน
มาด้วย

”

ลิโป้

ช่วงเวลาไม่นานหลังจากเข้ายึดอำนาจ ตั้งโต๊ะก็ปฏิบัติการแบบ
ที่ใครก็นึกไม่ถึง..วันหนึ่งในที่ประชุมกรม. ตั้งโต๊ะเปิดประเด็นเลย “ฮ่องเต้
หองจูเปียน หน้าตาดูไม่ฉลาดควรปลดลงจากบัลลังก์ แล้วให้หองจูเหียบ
ผู้น้องขึ้นเป็นแทน”

โหยยยยยย ตะลึงกันไปทั้งที่ประชุม..ไอ้ข้อเสนอแบบนี้มันกบฏชัดๆ
เลยอะ แต่ก็ไม่มีใครกล้าหือกับนายทหารโรคจิตตัวนี้ ยกเว้น..เต็งหววน
เต็งหววนตอนนั้นแถมเป็นผู้ว่าเก่งจริงซึ่งเป็นพื้นที่สื่อนอกระดเอ เอ๊ย
ไม่ใช่ เป็นเมืองใหญ่ระดับเอบวกๆ ..แกล้งขึ้นด่าตั้งโต๊ะตรงๆ เลยว่าไอ้กบฏ..
ตั้งโต๊ะไม่คิดว่าใครจะกล้าด่ากูตรงๆ ขนาดนี้ ก็ฉวยกระป๋องฟันให้ขาดสอง
ท่อน

แต่เต็งหววนไม่ตายตอนนั้นซะเพราะ..ลูกน้องตั้งโต๊ะหนีออกไปเห็น
ข้างหลังเต็งหววน ยืนไว้ด้วยขุนศึกรูปร่างสูงใหญ่แถมหล่อสุดๆ คนหนึ่ง..เป็น
ขุนศึกระดับบัลลังก์คอร์ดแนวหน้าของสามก๊กนามว่า..ลิโป้

อ้อ..บัลลังก์คือชื่อรางวัลสำหรับนักฟุตบอลที่มีผลงานระดับโลกซะ
นักเตะที่เคยได้ก็เช่นลิโอเนล เมสซี หรือคริสเตียนโน โรนัลโด..

ลูกน้องรีบเข้ามาใกล้เกลี้ยให้ลูกพี่วางดาบซะก่อน เพราะกลัวว่า
ไอ้หัวที่จะหลุดน่าจะเป็นหัวตั้งโต๊ะแทนด้วยฝีมือขุนศึกรูปงาม

แต่ลองเปิดฉากทะเลาะถึงขั้นจะฟันหัวกันในที่ประชุมขนาดนี้
ก็ไม่มีจบง่ายๆ หรอกซะ..วันรุ่งขึ้นกองทัพเก่งจริงกับกองทัพภาคตะวันตก
ก็เปิดฉากพดกันฝุ่นตลบ

แค่ปะทะกันไม่กี่น้ำ ตั้งโต๊ะก็ได้คำตอบชัดแจ๋แล้วว่าลิโป้เป็นใคร
กองทัพตะวันตกหนีญญาญ่า พ่ายจะแฉจนแม่ทัพตั้งต้องมารำพึงกับลูกน้อง
ว่า..ถ้าได้ไอ้ไปมาอยู่กับกองทัพเรา แบบนั้นไม่ต้องกลัวใครอีกแล้ว

ก็มีลูกน้องคนหนึ่งเสนอว่า ตนเองเป็นเพื่อนซี้ลิโป้..ไอ้หมอนี่ฝีมือรบ
มันสุดยอดจริงๆ แต่ต่อมคุณธรรมมันอีกเสบอยู่บ่อยๆ คือเป็นคนโลภ ยั้ว
กิเลสได้ง่าย..ข้าอาสาไปเกลี้ยกล่อมมันเอง แต่การจะซื้อตัวให้ขุนศึกระดับนี้
ข้ามข้ามมาเซ็นสัญญากับตั้งโต๊ะยูไนเต็ตได้..ราคาย่อมไม่ธรรมดา

“มาเช็กเธอ” หรือเจ้ากระต่ายแดงของท่านนะ ใช้เป็นสินสอดสู่ขอลิโปได้มั้ย..

ที่สุดตังโตะก็ต้องยอมยกมาเจ้าของฉายาเหือโลहित วังได้วันละพันลิโดยไม่พัก..ให้ลูกน้องซีไปหาลิโปที่ค่ายของเต็งหงวน

ตรงนี้มีเกร็ดที่น่าสนใจว่า เวลาที่ฝ่ายหนึ่งจะวางเหือแล้วอยากรู้ว่าไ้อ์ปลาตัวนี้จะจับเหือมั๊ย..เค้าวากันยังไง..

เพื่อนเก่าเจอหน้าถามสารทุกข์สุกดิบกันพอเป็นพิธีแล้ว ตัวแทนตังโตะก็พาลิโป้ไปดูของขวัญที่ซีมาด้วย..พอเห็นลิโป้ตาลุกโพล่งเมื่อเจอสุดยอดม้ากระต่ายแดง ตัวแทนตังโตะก็เห็นช่องทางที่จะสิ้นไหลต่อ คุณสัพเพเหระได้อีกพักหนึ่งก็เริ่มแหย..

เอ้อไ้อ์ไป ไหนๆ ก็มาแล้วอ๊วยอยากไปไหว้พ่อลือชักหน่อย”

“เมาปาวะ เราบ้านเดียวกันลือก็รู้ว่าพ่ออ๊วยตายไปนานแล้ว”

“เปล่าไม่ใช่เตี้ยแท้ๆ แต่หมายถึงท่านเต็งหงวนนะแหละ ได้ข่าวว่าลือยกให้เป็นพ่อบุญธรรมเลยไม่ใช่หรอ”

..เท่านั้นลิโป้ก็เผยท่าทีออกมาว่าพ่อเพื่อที่ไหนกัน อยู่ที่นี่อ๊วกี่ไม่ได้มีความสุขสักหรอก ที่มาอยู่กับเต็งหงวนก็เพราะยังหาเจ้านายคนอื่นไม่ได้เลยต้องจำใจอยู่ไปพลางๆ ก่อน

“แล้วลือมีนายคนไหนดีๆ แนะนำมั๊ยละ เผื่ออ๊วจะย้ายล้ามะโนคร้วไปอยู่อาจจะรุ่งกว่านี้”

ถึงตรงนี้ก็เข้าทางสะครับ ตัวแทนตังโตะอ่านออกแล้วว่าลิโป้ซื้อได้แน่นอน แกก็บรรยายสรรพคุณตังโตะอย่างเลิศลอย แล้วก็ชวนลิโป้ไปอยู่ด้วยกัน

จะบรรยายสรรพคุณได้สะเด๋ายังไงก็ไม่รู้ แต่หลังจากนั้นไม่นาน

ลิโป้ขุนศึกฝีมือสุดยอดแต่คุณธรรมสุดแยกก๊อวเจ้ากระต่ายแดงพุ่งตรงมา
สวามิภักดิ์ตั้งโต๊ะ และที่พิเศษสุด ๆ คือ..ข้างอานม้าห้อยหัวเต็งหงวนมาด้วย
ก็สมแล้วที่ในกาลต่อมาหลายคนจะเรียกลิโป้ด้วยฉายา “ไอ้ลูกสาม
พ่อ” โดยพ่อคนแรกคือพ่อแท้ ๆ พ่อคนต่อมาคือเต็งหงวนเจ้าเมืองเกงจิ๋ว
และลิโป้ก็ใช้วิธีตัดหัวพ่อที่สองมาเป็นบรรณาการให้พ่อที่สาม..ตั้งโต๊ะ

พอตั้งโต๊ะได้อำวุธหนักระดับลิโป้มาอยู่ด้วย ก็ยิ่งกว่าพยัคฆ์ติดปีก
อีกละครับ คือต้องเรียกว่าเหี้ยติดเทอร์โบ..จะทำระย้าดาบอนยังงี้เมื่อไหร่
ก็ทำได้ตลอดแบบไม่ต้องเกรงใครอีกต่อไป

ความระย้าแรกคือ..เมื่อได้ลิโป้บวกกับเต็งหงวนคอขาดไปแล้ว
ตั้งโต๊ะก็เรียกประชุมกรม. อีกครั้ง ย้าวาระเดิมคือ..ถอดทองจูเปียนออก
ตั้งทองจูเหียบผู้น้องขึ้นเป็นฮ่องเต้

กรม. เจียบงั้นเพราะรู้ความโรครจิตของตั้งโต๊ะ มีแต่อ้วนเสี้ยวที่ลุกขึ้น
คัดค้านอย่างแข็งขันแบบจะพันกันกุ๊กไม่กลัว..แต่การคัดค้านก็ไม่มีผลเพราะ
ไม่มีใครกล้าสนับสนุน อ้วนเสี้ยวทำได้แค่กุมดาบรักษาหัวตัวเองออกจาก
ที่ประชุม แล้วออกไปช่องสุ่มกำลังอยู่ที่เมืองปู้ไช

สังเกตมัยครับ คนที่จะมีบทบาทเยอะในเรื่องสามก๊กภายหน้า นี่
ออกไปตั้งเนื้อตั้งตัวอยู่นอกเมืองหลวงสองคนแล้ว..ซุนเกี๊ยน กับอ้วนเสี้ยว
ส่วนโจโฉแถมมีแนวคิดอีกแบบก็อยู่เมืองหลวงแบบไหลตามน้ำไปก่อน..แต่
ก็อยู่อีกไม่นานซะ

ตอนนี้ก็เลยได้ฮ่องเต้องค์ใหม่ ทองจูเหียบได้ชื่อว่าพระเจ้าเหี้ยนเต้..
บางคนอาจจะเคยได้ยินผู้เฒ่าผู้แก่พูดถึงสำนวน “**เหี้ยนเต้เลย**” หมายถึง
**ว่าหมดสิ้นเลย ไม่มีเหลือเหลือเลย..ก็มาจากชื่อเจ้าแผ่นดินองค์น้อย
นี่แหละครับ**

ลองดูตัวอย่างความอัปยศของตังโตะอีกสักสองสามอย่าง..

หองจูเปียนฮ่องเต้ที่นั่งบัลลังก์อยู่ไม่กี่เดือนพร้อมกับอดีตโฮไทเฮา ถูกส่งไปขังไว้ในวังแห่งหนึ่ง..ซึ่งแบบไม่ให้ใครติดต่อได้ ข้าวของเครื่องกิน เครื่องใช้ก็ให้แบบน้อยเต็มทีจนต้องอดมื้อกินมื้อ..วันหนึ่งหองจูเปียนถึงกับ ต้องรำพันความอึดอัดบีบคั้นออกมาเป็นคำกลอน

กะอีแค่คำกลอน แต่พอมันไปเข้าหูตังโตะ..อ้อ พวกมึงอยู่สงบๆ ไม่ได้ไหม้ย คับแค้นักไหม้ย..อีตังโตะจิตแหม่งส่งเพชรฆาตเข้ามาในวังจับตัว อดีตโฮไทเฮากับคนสนิทแขวนคอ แล้วก็กรอกยาพิษหองจูเปียน..ตายเรียบ ทั้งแม่ทั้งลูก

ดูความชั่วช้านอกวังมั่ง..

วันร้ายคืนร้าย ตังโตะออกไปเที่ยวนอกเมืองเห็นชาวบ้านหมู่บ้านหนึ่ง มีพิธีไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้วก็มึระบาราฟ่อน..ไม่รู้ว่ภาพแบบนี้มันไปสะกิด ปมด้อยอะไรหรือตอนเด็ก ๆ พ่อแม่ไม่รักก็เปล่า ใ้ตั้งแหม่งอยู่ดี ๆ ก็เดือดดาล ลังจับคนทั้งหมู่บ้าน

ผู้ชาย..โดนตัดหัวทุกคน ผู้หญิงที่ดูได้ถูกจับมาเป็นนางบำเรอ ส่วน คนเฒ่าคนแก่ลูกเด็กเล็กแดงก็ประสพชะตากรรมเลวร้ายต่าง ๆ นานา

แค่นั้นยังเลวไม่พอ..ศพผู้ชายถูกสุมมาในเกวียน ช้าง ๆ ห้อยไว้ ด้วยหัวนับพัน เดินทางกลับเมืองหลวงพร้อมป่าวประกาศว่า..ท่านผู้สำเร็จ ราชการอุดล่สำหรับเหยื่อยาก ไปปราบกบฏมาจนสำเร็จ

ชั่วกว่านี้คงไม่มีอีกแล้วอะ..

5

“

คงเป็นคราวเคราะห์ร้าย ที่คนยังต้องตายเพราะ
เงื้อมมืออสูรอีกเยอะ..ตั้งโต๊ะเงยหน้าขึ้นเห็นเงา
สะท้อนในกระจก ก็หันขวับมาเห็นโจโฉถือดาบ..
มึงจะฆ่ากูหรือ..

”

โจโฉ

ฝีมือบริหารแผ่นดินของท่านผู้สำเร็จราชการตั้งโต๊ะ สร้างความ
เดือดร้อนแบบทุกระดับประทับใจ ไ่ลองมาตั้งแต่ฮ่องเต้จนถึงประชาชน
ทั่วไป บรรดาเหล่าขุนนางที่ภักดีต่อราชวงศ์ฮั่น ก็ได้แต่มาลั่นดูแกมาแลดูกัน..
อยากจะกำจัดตั้งโต๊ะ แต่ก็จนปัญญาค่าที่มันโหดเหลือเกิน เอะอะก็ตัด
หัวคนเป็นว่าเล่น

อยู่มาวันหนึ่งขุนนางใหญ่คนหนึ่งชื่อ อ๋องอ้วน แก่ชวนเพื่อนฝูงมากินเลี้ยงที่บ้านอ้างว่าเป็นวันเกิด แต่พอถึงเวลาจริง ๆ แก่ก็ร้องไห้กลางงาน แล้วเฉลยว่าไม่ใช่วันเกิดหรอกที่นัดมาคุยเพราะอึดอัดเหลือเกินละเกลอเอ๊ย ไม่รู้จะทำยังไงกับไอ้ปีศาจตั้งโต๊ะ

แค่นั้นก็ร้องกันระงมทั้งงาน เพราะใจเดียวกันแล้วก็จนปัญญาเหมือนกัน..แต่แล้วท่ามกลางเสียงสะอึกสะอื้นของผู้ใหญ่หมวดหงอก ก็มีเสียงหัวเราะคิกคักขึ้นมา

ทุกคนหันไปมอง..ไอ้โจโจ ผู้ใหญ่เขากำลังกลุ้มใจมึงไม่รู้เรื่องก็ออกไปเล่นข้างนอกไป

โจโจ..ซึ่งตอนนั้นยังเป็นแค่ทหารเด็ก ๆ อยู่ในที่ประชุมนี้ด้วยก็ลุกขึ้นชี้แจงทันที..พวกลุง ๆ เอาแต่ร้องไห้ น้ำตาเปิกหนวดไปหมดแล้วมันได้อะไรขึ้นมา อยากจะทำจัดไอ้ตั้งโต๊ะเหรอ อ้าวอาสาเอง..

เขาอวดโอ่ว่าได้สร้างความไว้วางใจกับตั้งโต๊ะ จนเขานอกออกในได้สบาย..ภาพที่ใคร ๆ เห็นเขาเสียแข่งเสียขาตั้งโต๊ะวันละสามเวลานั้น แท้จริงหัวใจที่เจ็บร้อน อยากจะฆ่าตั้งโต๊ะอยู่ทุกลมหายใจเหมือนกับทุกท่าน เพราะฉะนั้นไว้วางใจเกิด..ข้าจะฆ่าไอ้ตั้งโต๊ะเอง

หลังจากที่สภาสืบกันหนักแน่นว่าจะไปฆ่าขุนนางชั่วตนนี้แน่ และถ้าถูกจับได้ก็จะไม่ชดทอดใคร..ที่ประชุมลับ ๆ นี่ก็เริ่มมีความหวังว่าอีกไม่นานคงจะได้ยินข่าวตั้งโต๊ะหัวขาดเพราะน้ำมือโจโจเป็นแน่แท้

แต่ก่อนจะดำเนินการ โจโจได้เอ่ยปากขอดาบวิเศษจากอ๋องอ้วน เพื่อไปเป็นอาวุธพิฆาตตั้งโต๊ะ...

หนังสือสามก๊กเองไม่ได้ให้น้ำหนักว่า ทำไมไอ้การที่จะไปฆ่าคนคนหนึ่งถึงต้องใช้ดาบที่ “ฟันเหล็กดูจฟันหยาบ” ขนาดนี้..ดาบธรรมดาฟันนับเข้าไป ก็น่าจะไม่รอดเหมือนกัน

แต่ลองติดตามกันต่อเกิด..แล้วจะเห็นเหตุผลของโจโนที่ต้องขอดาบ
วิเศษนี้

เป็นเหตุผลของคนที่ไม่ยอมให้โลกทำอันตรายตัวเองได้..โจโนจะทำ
อะไร ต้องมีทางหนีทีไล่ให้ตัวเองเสมอ

แต่การจะไปฆ่าขุนนางระดับผู้สำเร็จราชการนี้ ก็ไม่ใช่เดินเท่ง ๆ
เข้าไปหา เอาดาบฟันฉับ..แบบนี้ตายตั้งแต่ประตู..โจโนตายเอง

ก็จริงอย่างที่เขาวัดโอ..โจโนตีสสนิทกับตั้งโต๊ะ จนเข้าหาได้ทุกวัน
ราวกับเป็นลูกเป็นหลาน..แต่วันนี้เขาเริ่มแผนพิฆาตตั้งโต๊ะด้วยการ..ไปสาย
..อ้าว งงลิ๊ะ

“เฮ้ย ทำไมวันนี้มึงมาสายวะไอ้หนู” ตั้งโต๊ะทักเมื่อเจอหน้า..

“อ้อ ม้าอีมันขาเจ็บครับป้า”..

“เหรอ เฮ้ยไอ้โป้ มึงไปดูม้าตัวใหม่ให้ไอ้โน้มันหน่อยเว้ย”..ตั้งโต๊ะ
หันไปสั่งลิโป้ ซึ่งตอนนี้เป็นนายทหารคนสนิท..

นั่นไงแผนขั้นแรก..เอาลิโป้ออกไปห่าง ๆ ก่อน เพราะถ้าลิโป้ยังอยู่
ก็ไม่มีโอกาส

ลิโป้ออกไปแล้วตอนนี้เหลือกันสองต่อสอง โอกาสที่โจโนจะฆ่า
ตั้งโต๊ะ ก็งามอย่างยิ่ง..

ขณะที่ตั้งโต๊ะนั่งหันหลังตอบไลน์ เล่นตีกติก ส่องไอจีเพลินอยู่..
โจโนค่อย ๆ หยิบดาบออกมาอยู่ในอุ้งมือ กระชับให้มัน ย่องเข้าใกล้แล้วเงื้อมมือ..

คงเป็นคราวเคราะห์ร้าย ที่คนยังต้องตายเพราะเงื้อมมืออสูร
อีกเยอะ..ตั้งโต๊ะเงยหน้าขึ้นเห็นเงาสะท่อนในกระจก ก็หันขวับมาเห็นโจโน
ถือดาบ..มึงจะฆ่ากูเหรอ..

ตั้งโต๊ะ=

โจโฉชะงักกึก..ถ้าเป็นคนที่ดีไม่แท้จริง เจอจับได้ต่อหน้าต่อตา ขนาดนี้คงหัวใจวายตายไปเลย หรืออาจจะปากคอสั่งไปต่อไม่ถูก..แต่คนระดับที่จะเป็นยอดคนอย่างโจโฉ ยังครองสติจนหาทางออกให้ตัวเองได้

ตัวต่อตัวแถมมีดาบอยู่ในมือ แต่โจโฉก็ไม่ยอมเสี่ยง..เขารีบควบคุมสถานการณ์ด้วยการ..คุกเข่าก่อนเลยพร้อมขอโทษขอโพยที่ทำให้ตกใจ ยื่นดาบให้ตั้งโต๊ะอย่างนอบน้อม..เอ้อ คือกระพุ่มมีดาบวิเศษประจำตระกูล จะทิ้งไว้บ้านก็กลัวปลวกทะราขึ้น..ก็อยากจะให้มันอยู่ในมือผู้มีบุญ ทอดตาทั่วแผ่นดินจีน ไม่เห็นใครเหมาะสมเท่ากับท่าน จึงนำมามอบให้ขอรับ...

ไฉ่ต๋งนี่ไง ที่แสดงให้เห็นว่าโจโฉเนียนแหลมเรื่องทางหนีทีไล่ขนาดไหน เพราะถ้าเปลี่ยนดาบที่อยู่ในมือเป็นดาบพื้นๆ บ้านๆ แล้วมาเจือง่าหน้าสงสัยอย่างนี้..จะเอาข้ออ้างอะไรมาแก้ตัวล่ะ หัวขาดแหงๆ

ด้วยความที่เป็นทหารย่อมหลงไหลในอาวุธ พอเห็นประกายที่ไม่ธรรมดาของดาบ..ตั้งโต๊ะก็ถูกเปี่ยงเบนความสนใจจนหยุดระแวงในท่าทีของโจโฉไปชั่วขณะ

“อ้อ นี่ดาบพองหรือ”..

“ครับดาบพอง เอี้ยพ่ออ้วเองแหละครับป้า ถลุงมาจากตามูลง
ฝิตายโงเจ็ดสิบเจ็ดโลง แชน้ำเหลืองฝิตายทั้งกลมเจ็ดวัดเชียวนะ..บล่า ๆ ๆ ”

โจโฉพูดโฆษณาดาบเพื่อกลบเกลื่อนความน่าสงสัยของตัวเอง ก็
พอตลึงไปกลับมาบอกว่ามาได้แล้ว โจโฉก็ทำเป็นเห่อขอออกไปดูม้าตัวใหม่
ก่อนนะ

พอถึงม้า โจโฉหยุดคิดแค่แว็บเดียว..**ไม่รู้ตั้งโต๊ะมันจะยังสงสัยกู
อยู่รึเปล่า แล้วถ้ามันยังสงสัย กูคงหัวขาดเข้าสักวันไม่เลี้ยงดีกว่าไว้อย..**
คิดแล้วก็ตัดสินใจควมเต็มฝีเท้าม้า หนีออกนอกเมืองไปเดี๋ยวนั้นเลย

ฝ่ายตั้งโต๊ะเกิดอะใจมาคิดทบทวนดู เอ็กิริยาไอ้โจโฉวันนี้นั้นดู
แปลกๆ อยู่ ถือดาบดูเงื่อง่ายังงพิกล..ไปเรียกมันมาคุยหน่อยซิ

ลักพัก คนที่ไปตามก็เข้ามาบอกว่า โจโฉควมม้าเต็มเหยียดออก
นอกเมืองไปแล้ว...

ตั้งโต๊ะถึงกับความดันขึ้น ขบกรามกรอด..ชัดเลยมันเกือบล่อกู
ซะแล้ว อุตส่าห์ไวใจเลี้ยงดูให้อยู่ใกล้ตัว..เกือบเสร็จมัน

..แล้วหมายจับผู้ร้ายพร้อมใบหน้าโจโฉ จึงว่อนออกไปทุกทิศทาง

6

“..ข้ายอมเป็นผู้ทรยศโลกเสียเอง แต่จะไม่ยอม
ให้โลกทรยศข้าได้เป็นอันขาด.. นี่คือนโยบาย
โจโฉ ที่หลายคนยกให้เป็นนักการเมืองตัวพ่อ

โจโฉ

โจโฉหัวซุกหัวซุนออกจากเมืองหลวง จนมาโดนจับได้ที่อำเภอหนึ่ง
นายอำเภอก็เค้นถามว่ามึงคิดยังไงถึงได้กลัลลอบสังหารท่านผู้สำเร็จราชการ
ที่แรกโจโฉก็ไว้ตัวแบบว่า..กระจิบกระจอบแบบพวกมึงก็หาหนอน
แตกไปเหอะ อย่ามาพยายามเข้าใจพญาคูชอย่างงูเลย

ตันก้ง..นายอำเภอคนนั้นก็ไล่ลูกน้องออกไปเพื่อคุยกันตัวต่อตัว..
เฮียโจ ไฉฉั่นก็แฟนเพลงพงษ์พัฒน์..ใจนักเลงอยู่เหมือนกันนา มีไรก็บอก
มาตรงๆ ได้

สุดท้ายโจโจก็เปิดใจถึงความเจ็บแค้นที่ไอ้ทราซตั้งโต๊ะมันทำกับ
แผ่นดิน ตันก้งก็เปิดใจมั่งว่าอ้าวก็ไม้ป่าเดียว เฮีย ใจเดียวกัน

แทนที่จะถูกจับก็กลายเป็นว่าโจโจได้ตันก้งมาเป็นเพื่อนร่วมชะตา
กรรม ตันก้งถึงกับลงทูลลาออกจากนายอำเภอ แล้วสองคนนี้ก็ปลุ่ลงๆ หลบ
ภัยกันมา..โจโจนะตัวการร้ายมีค่าหัวติดมาด้วยในระดับแพงใช้ได้เลย ส่วน
ตันก้งเพื่อนร่วมอุดมการณ์..หัวก็เลยพลอยมีราคาไปกะเค้าด้วย

จนมาเจอครอบครัวหนึ่ง ก็มาขอข้าวเขากินกับขอที่ซุกหัวนอน..
เจ้าของบ้านผู้โคตรซวยก็ต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดี หาข้าวหาปลาให้กิน
จัดห้องหับให้นอน ส่วนตัวเองก็ลงทูลเดินทางออกไปซื้อข้าวของมาเลี้ยงแขก..

แต่พอตกกลางคืนระหว่างที่โจโจและเพื่อนนอนอยู่ในห้อง ก็ได้
ยินเสียงคนคุยกันนอกห้อง

“เฮีย จะฆ่าเลย หรือจะจับมัดก่อนดี”

“มัดก่อนดีกว่าแล้วค่อยแทงทีเดียวเลย”

โจโจได้ยินยั้งงั้น ด้วยความเป็นวัวสันหลังหะก็สะดุ้งลึะ คิดว่า
ไอ้บ้านนี้จะมาฆ่ากูเอาค่าหัวแนนอน..อย่ากระนั้นเลย จะนอนหนึ่งให้เขาฆ่า
ไปโย

โจโจ..ทหารผู้เยี่ยมเพลงยุทธพร้อมดาบในมือ ก็ออกมาไล่ฆ่าคน
หมดทั้งบ้าน ยกเว้นหัวหน้าครอบครัวที่ออกไปซื้อของนอกบ้าน รอดไป

ฆ่าเสร็จแล้วจึงหันมาเห็น..OMG..หนูตัวหนึ่งถูกมัดเตรียมจะทำ
อาหาร..อนิจจา ไอ้ที่ว่ามัดแล้วฆ่า หมายถึงหนูตัวนี้หรือ

แต่ทำใจได้ สันดานอย่างโจโฉจะไม่มานั่งเสียใจอาลัยอาวรณ์กับสิ่งที่ทำไปแล้ว..ในเมื่อฆ่าเขาตายโหงเกือบหมดบ้านยังงี้ ก็ต้องลากคู่หูโจนขึ้นหลังม้าเผ่นแน่บ

ระหว่างทางที่ขี่ม้า ก็สวนกับชายเจ้าของบ้านที่ไม่ได้อยู่รับชะตากรรมเมื่อคืน ด้วยว่าออกมาซื้อข้าวปลาอาหารจะมาเลี้ยงพวกโจโฉนี่แหละ

ชายผู้อารีก็ทักทาย..อ้าวจะรีบไปไหนกันล่ะพ่อหนุ่ม แหมนี่อุตส่าห์ซื้อเหล้ายาปลาปิ้งกะจะมาเลี้ยงกันสักหน่อย พรตดีโคโยตีก็เรียกมาให้ตั้งหลายคน เออ หมู่ที่บ้านก็สั่งให้ฆ่าแล้วเห็นยัง..ไม่อยู่กินด้วยกันก่อนล่ะ

ต้นกั๋งที่ยังไม่หายช็อคจากเรื่องเมื่อคืน ก็ทำหน้าไม่ถูกอีก ๆ อีก ๆ ..โจโฉก็ตอบชายผู้ที่ยังไม่รู้เหตุการณ์ที่บ้านตัวเอง..อ้อ คือพวกเรามิธระดวนจริง ๆ อยู่นานไม่ได้

แหม่ จะรีบร้อนอะไรกัน เนื้อโกเบนุ่ม ๆ รอออยู่ เหล้าก็ระดับบลูเลเบิลเชียวนะคุณณณ แล้วพรตดีนี่แจ่ม ๆ ทำงำนานน..ไม่ต้องห่วงป่าเปย์เองนะ

แต่หลังจากพยายามจุกต้วงกันอยู่หลายคำ ก็ไม่สำเร็จ..โจโฉและต้นกั๋งก็ขึ้นม้าแยกทางมา

ไม่กี่ย่างม้าโจโฉนึกคิดขึ้นได้ และโดยที่ต้นกั๋งเพื่อนร่วมทางก็ไม่วั..โจโฉชักม้ากลับ ร้องเรียกชายเจ้าของบ้าน

ชายผู้โชคร้ายคิดว่าโจโฉเกิดเปลี่ยนใจจะอยู่กินด้วยกัน ก็หันกลับมา..ฉับเดียวของดาบในมือโจโฉ..ศีรษะชายผู้นั้นก็แยกออกจากตัว

ต้นกั๋งแทบจะตกม้า ตะลึงในความใจเหี้ยมของเพื่อนร่วมทาง..อะไรกันนี่ ฆ่าลูกเมียเขาจนหมดบ้าน แล้วยังฆ่าเจ้าของบ้านผู้ใจดีอีก..ไฉ่โจ ทำไม

มึงเลวยังงี้ นี่มันเกินมนุษย์แล้ว

โจโฉแถลง..ถ้ายอมให้ชายผู้นี้ไปถึงบ้าน เขาต้องแจ้งทางการ เราไม่รอดแน่

..ข้ายอมเป็นผู้ทรยศโลกเสียเอง แต่จะไม่ยอมให้โลกทรยศข้าได้เป็นอันขาด..

นี่คือแนวคิดแบบโจโฉ ที่หลายคนยกให้เป็นนักการเมืองตัวพ่อ คำคือนั้น ระหว่างที่นอนคางกลางป่าด้วยกัน..หัวโจโฉพาดอยู่ที่รากไม้ ต้นก้งชักดาบออกจากฝักอย่างเงิบเงิบ จ้องไปที่ลูกกระเดือกโจโฉที่แขวนทำแสงจันทร์อยู่..

..เสียดายนักที่กูเสียเวลามาคบกับคนใจซื่ออย่างมึง กูไม่นึกเลยว่า มึงจะโหดเหี้ยมได้เบอร์นี้..ไปลงนรกซะเถอะ

ด้วยคมดาบเดียวที่กำลังจะฟันมิพินแหล่..คมดาบที่อาจจะเปลี่ยนหน้าประวัติศาสตร์จีนไปโดยสิ้นเชิง..ถ้าโจโฉตายคือนั้น ก็อาจจะไม่มียุยก็ก อาจจะไม่มีเกิดสามก๊กขึ้นมา ตั้งไต่ตะจะมีฉากจบยังไร ราชวงศ์ฮั่นจะสิ้นสุดหรือไม่

..ผีเสื้อกำลังจะขยับปีกที่ส่งผลสะเทือนถึงดวงดาว..

แต่สุดท้ายปีกผีเสื้อก็ไม่ขยับเขยื้อน เพราะต้นก้งก็เกิดคิดได้..เราไม่ควรตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว..ปล่อยมันไปเถอะ ให้มันไปรับผลกรรมของมันเองในภายหน้า..

ต้นก้งก็เก็บดาบลอบขึ้นม้าหนีไปคนเดียว

7

“ กองทัพของโจโฉ จากสตาร์ทอัพเล็กๆ กำลังจะ
กลายเป็นยูนิคอร์นตัวเบ้อเริ่มขึ้นมาแล้ว..ข้าพเจ้า
กระหน่อนไปถึงเมืองหลวง ตั้งโต๊ะก็ลุกขึ้นเต้นลิซะ ”

แฮหัวตุ้น

แฮหัวเอี้ยน

โจโฉตื่นขึ้นมาไม่เห็นต้นกัง ก็เข้าใจได้ว่าอะไรเป็นอะไร..ไอ ดื้อนที่
แคร้เวีย ก็เดินทางต่อจนไปถึงบ้านเกิด

ไปถึงก็บอกความจริงกับเตี๋ยเรื่องพยายามฆ่าท่านผู้สำเร็จราชการ
แต่ล้มเหลวเลยต้องหนีหมายจับมา และไม่ใช่ว่าแค่นั้น

โจโจใจใหญ่คิดการไปถึงว่าจะโค่นตั้งโต๊ะแล้วกอบกู้ศักดิ์ศรีฮ่องเต้แห่งราชวงศ์ฮั่นยังงี้

พ่อลูกบ้านนี้มีลูกบ้าพอกัน ตัวพ่อก็เลยยุ..ไอ้หนู เอ็งทำกองทัพแบบสตาร์ทอัพสิวะ บั่นโปรเจกต์ดีๆ ฟรีเซ็นต์แจ่มๆ เดี่ยวเดี่ยวเรสพันต์ให้เอง..

โจโจก็เริ่มเลย..กลางลานบ้านปักเสาต้นยักษ์ติดธงผืนใหญ่ บนธงเขียนว่า “มาเป็นกบฏกัน”..เท่านั้นแหละกำลังคนที่เจ็บแค้นกับตั้งโต๊ะซึ่งพูดได้ว่ามีหัวแผ่นดิน..ก็ไหลมาเทมา

คนสำคัญๆ ที่เข้ามาร่วมที่ชื่อดังๆ ก็เช่น..แฮหัวตุ้น แฮหัวเอียน ซึ่งต่อไปในสามก๊กถือว่าเป็นทหารระดับแม่ทัพใหญ่ แล้วก็มีโจหยิน โจทอง บลาๆ ๆ ๆ

กำลังคนไหลมาเทมาไหว่ พันดิงก็เทมาไม่แพ้กัน ทั้งม้า ทั้งอาวุธ ค่าๆ ที่พัก เสบียงอาหารเรียกว่าทะลักล้น..

กองกำลังที่เริ่มต้นด้วยธงผืนเดียว แต่กลับคึกคักใหญ่โตจนไปเข้าหูเพื่อนเก่าจากปู้ตไฮ..อ้วนเสี้ยวโทรมาคุยจนเข้าใจแล้วว่าเป้าหมายเดียวกันคือโค่นเซี่ยตั้งให้ได้..ก็เลยยกกองทัพหลายหมื่นมาสมทบด้วย..

กองทัพของโจโจ จากสตาร์ทอัพเล็ก ๆ กำลังจะกลายเป็นยูนิคอร์น ตัวเบ้อเริ่มขึ้นมาแล้ว..ชาวนี๊กระฉ่อนไปถึงเมืองหลวง ตั้งโต๊ะก็ลุกขึ้นเดินลิสะ..เฮ้ย ไอ้โจมันไปร้ายมนตร์ยังงี้ของมันวะ หนีออกจากเมืองไปกับม้าตัวเดียว ตอนนี๊เลือกมีกองกำลังหลายหมื่น..พวกมึงระดมกำลังเมืองใกล้เคียงไปกระที่บไอ้โจโจให้จมดิน

กองกำลังเมืองต่างๆ ก็มุ่งหน้าไปหาโจโจหลายสิบกอง แต่ไม่ได้ไปกระที่บตามบัญชาของท่านตั้ง กลับไปรวมเป็นพวกเดียวกันกับโจโจซะงั้น ในบรรดาแม่ทัพนายเมืองที่ไปร่วมนั้น มีชื่อที่เราควรรู้จักไว้ก็เช่น..

ซุนเกียน..อันนี้รู้จักแล้ว เป็นต้นตระกูลซุนแห่งอ๋อก๊ก
 ม้าเท้ง..ตัวแกไม่ค่อยดังเท่าไร แต่ลูกชายแก..ม้าเฉียว จะเป็น
 นายทหารใหญ่คนสำคัญในอนาคต

กองซุนจ้าน..ซุนนี่ก็ดั่งแบบกลางๆ พอมีบทบาทอยู่บ้าง แต่คนที่
 ติดสอยห้อยตามมากในกองทัพกองซุนจ้านนะสิ..เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย
 อี้มมม..ถ้าดูดี ๆ กองกำลังเฉพาะกิจนี้ รวมสุดยอดคนดังแห่งสามก๊ก
 ไว้อยะเลย รวมถึงสามต้นตระกูลแห่งสามก๊ก..แซ่โจ แซ่ซุน และแซ่เล่า ก็
 มาอยู่กันครบหน้า

กองทัพจากเมืองต่าง ๆ ก็เริ่มประชุมกันเพื่อเลือกแม่ทัพใหญ่
 ที่แรกทุกคนจะยกให้โจโฉเป็น แต่โจโฉปฏิเสธโดยอ้างว่าอาวุโสไม่ถึง
 สุดท้ายตำแหน่งแม่ทัพใหญ่ตกอยู่กับอ้วนเสี้ยว ด้วยเหตุผลว่าชื่อตระกูลอ้วน
 มีโปรไฟล์ดีมาหลายชั่วคนแล้ว

อ้วนเสี้ยวเป็นแม่ทัพใหญ่ ซุนเกียนเป็นแม่ทัพหน้าก็ขอเปิดก่อนเลย
 ยกทัพเข้าประชิดเมืองหลวง

ตั้งโต๊ะก็จัดทัพรองรับ ลิโป้ในฐานะขุนศึกค่าตัวแพงก็อาสาบอกเตี่ย
 อยู่เฉย ๆ ..อ้วเอง

แต่ยังไม่ทันที่ลิโป้จะได้ลากทวนลงสนามรบ ก็มีลูกน้องคนหนึ่งชื่อ
 ฮัวหยง อาสาก่อนด้วยสำนวน..**จะเอาמידฆ่าโคอย่างท่านไปเชือดไก่มัน
 ไม่สมควร ขอמידฆ่าไก่อย่างข้าไปลองดูก่อน**

ฮัวหยงถือเป็นมิดฆ่าไก่ที่คมใช้ได้ทีเดียว เพราะเชือดขุนทหารฝั่ง
 พันธมิตรรอดเป็นว่าเล่น ถึงขนาดซุนเกียนแม่ทัพหน้าต้องหัวซุกหัวซุน
 หนีตาย กลับไปสมทบกับกองทัพใหญ่

กองทัพใหญ่ยังไม่รู้พิษสง ก็ส่งทหารเอกออกไปลองตีอีกสามสี่คน..
ฮั้วหยงก็ฟันคอเล่นเป็นที่สนุกมือ จนอ้วนเสี้ยวต้องสั่งสมหัว เช็กสต็อกว่า
มีหัวนายทหารเหลืออยู่เท่าไร จะส่งไปให้ฮั้วหยงพันทุกวันแบบนี้มันไม่ได้
แล้วนา

ท่ามกลางความเคร่งเครียดในที่ประชุมว่าจะสู้มันยังงี้ นี่ขนาด
ตัวใหญ่อย่างลิโป้ยังไม่ได้ออกรบ ฟังเรายังพินาศขนาดนี้ ก็มีเสียงดังขึ้นมา..
รอบนี้ขออ้วนลองดูมั่ง

เจ้าของเสียงรูปร่างสูงใหญ่ หน้าแดงหวดเครางาม คิ้วขน..กวนอู
แต่สถานะของกวนอูในวันนั้นยังไม่ได้ยิ่งใหญ่ปานเทพเจ้าแบบ
ทุกวันนี้..เล่าปีเองก็แค่นายทหารติดสอยห้อยตามมาในกองทัพกองซุนจ้าน
ส่วนกวนอูก็แค่นายทหารคนสนิทเล่าปี..เรียกว่าแค่ระดับชั้นประทวน

เจ้ายศเจ้าอย่างเช่นอ้วนเสี้ยวก็ตวาดแว๊ด..ถ้าเราส่งแค่เจ้าอย่าง
ไ้อัยักษ์หน้าแดงออกไปรบแบบนี้ อีกฝั่งมันจะได้หัวเราะเยาะเอา ว่าเราไม่มี
นักรบอื่นแล้วเหอ

อ้วนเสี้ยวไม่เห็นค่า แต่ในสายตาคนที่จะเป็นใหญ่เป็นโตอย่างโจโฉ
เห็นอะไรบางอย่างในตัวกวนอูก็เลยขัดขึ้นมา..

“ให้พี่ยักษ์แกล้งดูเหอะ ถ้าแกแพ้ก็คอขาดในสนามรบก็ถือว่า
รันทาที่เอง แต่ถ้าแกแพ้มแบบประคองหัวกลับมาได้ ข้าจะตัดหัวมันเอง”

เท่านั้นยังไม่พอ โจโฉยังซื้อใจกวนอูด้วยการรินเหล้าให้จอกหนึ่ง..คน
ระดับนายพลรินเหล้าให้กำลังใจทหารระดับจ่า แบบนี้ถือว่าให้เกียรติมาก

กวนอูก็ตอบกลับ..เหล้านี้ไว้ก่อนเถอะท่าน รอข้าตัดหัวฮั้วหยง
ได้ก่อนแล้วข้าจะมาดื่ม..

กวนอูลากจ้าวขึ้นม้าออกสนามรบ..ไม่นานเสียงม้าล่อก็บ่งบอกว่า

โคลแม็กซ์แล้ว นายทหารสองฝั่งเข้าซัดกันแล้ว อัตราไหลไปที่สามลูกครึ่ง
ยังไม่มีใครรองกวนอุเลยสักคน..พวกแม่ทัพฝั่งอ้วนเสี้ยวก็ยกออกมาดู
ยังงั้นมันก็พวกเรวะ แล้วก็อยากเห็นไอ้ยักษ์ไม่มีหัวมันจะหน้าตาเป็นไง

แต่ปรากฏว่ากวนอุเป็นฝ่ายควมม้ากลับเข้าค่ายพร้อมมอ้วยะ
ครบถ้วน สิ่งที่ย่อยอยู่ข้าง안ม้าคือหัวของฮัวหยง

กวนอุลงจากม้าเข้ารับสุราจากมือโจโจ ในขณะที่สุรายังอุ่นอยู่เลย..
ไม่ต้องสืบเลยว่าไวขนาดไหน

8

“

ราชธานีโลกเอียงก็เข้าสู่มหากลิยุค ปราสาทราชวัง
ถูกเผาจนหมด ฮวงซุ้ยของฮ่องเต้ราชวงศ์ฮั่นถูก
ขุดพูน ชาวบ้านถูกบังคับให้ทิ้งบ้านเรือน ตระกูล
ไหนร่ำรวยก็ถูกยึดซื้อหากบฏตัดหัวยึดทรัพย์

”

ทางฝั่งตั้งโต๊ะกลายเป็นฝ่ายตกใจบ้าง ท้าพหน้าก็รีบโทรเลขไปบอก
กองบัญชาการ.. “มีดฆ่าไก่หักแล้ว ส่งมีดฆ่าโคมาด่วน”

มีดฆ่าไก่อย่างฮัวหยงสร้างความฉิบหายแก่ไหน พอมีดฆ่าโคอย่าง
ลิโป้ออกโรงเอง..ความฉิบหายต้องคูณไปอีกหลายเท่า

ในสามก๊กเราจะได้อ่านประโยคแบบว่า..เข้ารบกับลิโป้ได้สามเพลงมั่ง
เพลงเดียวมั่ง ก็ถูกลิโป้แทงตกม้าตาย..แบบนี้บ่อยมาก จนแทบจะต้อง
จับไม้สั้นไม้ยาวกันว่าวันนี้ใครจะเสี่ยงเอาหัวไปแลกมทวนลิโป้

จนวันหนึ่งถึงคิวกองซุนจ้านจับได้ไม้สั้น แกก็หน้าซีดปากสั่นผืนใจ
ออกไปรบ..หลังจากยืนชดกันได้ไม่กี่เพลงก็รู้ตัวว่ากำลังสู้กับมัจจุราช
อยู่แท้ๆ กองซุนจ้านต้องชักม้าหนี..แต่ม้าคู่รบของลิโป้คือเจ้ากระต่ายแดง
ไม่ยอมให้เหยื่อหลุดมือ ก็ควบจีตามกองซุนจ้านไปตืดๆ แบบหัวขาด
ได้ทุกวินาที

แต่กองซุนจ้านไม่ถึงที่ตายเพราะ..มีเสียงตวาดดังยังกะฟ้าผ่า พร้อม

ม้าวิ่งตัดหน้ามาขวางระยะกระชั้นชิด คนขี่หน้าตาดุร้ายเหมือนเสือหวดเคราชี้ขึ้น ทวนในมือก็ไม่เหมือนชาวบ้านแต่มีคมที่เลื่อยเหมือนงู..เตียวหุยนั่นเอง

คราวนี้ลิโป้เจอของจริงเพราะรบกับเตียวหุยถึงห้าสิบเพลงยังไม่แพ้ชนะกัน แต่กวนอูเห็นน้องร่วมสาบานที่ปกติเคยแต่ไล่ฆ่าเขาฝ่ายเดียว ตอนนี้อย่างเอาชนะสุดหล่อไม่ได้ ก็คงจำวาระที่บ่ฆ่าเข้าร่วมวงด้วยอีกคน

สองต่อหนึ่งลิโป้ก็ยังยืนมาได้คลื่อนอาวุธได้อย่างสนุกมือ เล่าปี้ก็ควงดาบสองมือเข้าช่วยน้องทั้งสองคนอีกแรง..คราวนี้สามต่อหนึ่งลิโป้เริ่มเป็นรองบ้างแล้ว

จนสุดท้ายลิโป้ต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้หนีกลับเข้าค่าย

ลิโป้

ฝ่ายพันธมิตรดีใจกันยกใหญ่เพราะต่อไปไม่ต้องกลัวลิโป้อีกแล้ว ถ้าออกมาอีกเมื่อไหร่ก็ส่งสามพี่น้องร่วมสาบานไปรับหน้า ถึงแม้ใครจะค่อนข้างคิดว่าสามรุมหนึ่งก็เถอะ

ตรงข้ามกับฝ่ายตั้งโต๊ะ..พอสุดยอดอาวูรหนักอย่างลิโป้ทำงานไม่ออก ก็ชักจะไปไม่เป็นแล้ว ตั้งโต๊ะนั่งกลุ้มใจอยู่หลายวัน ที่ปรึกษาส่วนตัวก็ให้คำแนะนำที่ตั้งโต๊ะถึงกับอึดออก

อ้อ ที่ปรึกษาส่วนตัวที่คอยให้คำแนะนำนั่นนั่น ล้วนแต่เรื่องชั่ว ๆ ทั้งนั้นมันชื่อ..ลียู ค่ะ.. ชื่อนี้ไว้หน่อยแล้วกัน

ลียูก็แนะนำว่า..สู้ไม่ได้ก็ย้ายเมืองหนีสินาย ซึ่งตั้งโต๊ะอึดแป้นเห็นด้วยทันที

แต่การย้ายเมืองหลวงไม่ใช่ง่าย ๆ เหมือนย้ายบ้าน ไหนจะปราสาทราชวัง ไหนจะชาวบ้านชาวช่องที่ต้องกวาดต้อนตามไปเป็นหมื่นเป็นแสนคน และที่สำคัญ เมืองหลวงเก่าอย่างลกเอี้ยงคือที่ตั้งฮวงซุ้ยของมหาราชวงศ์ฮั่น ที่ฝังศพฮ่องเต้หลายพระองค์..จะจัดการยังไง

ลียูที่ปรึกษาสุดจัญไรก็แนะนำ..นายอย่าไปสน **ไอ้ฮวงซุ้ยพวกนั้น** นะแหล่งเงินแหล่งทองทั้งนั้น ชุตแม่่งให้หมดเลยนาย แล้วถ้าเงินทองยังไม่หนาใจนะนายก็สั่ง**ไอ้พวกเศรษฐี**ยึดข้อหากบฏแม่่งเลย **ยึดทรัพย์สินให้หมด**

คนมันศีลเสมอกัน ลียูแนะนำยังไงตั้งโต๊ะเอาด้วยทุกอย่าง..ตั้งโต๊ะบังคับให้พระเจ้าเหียนเต๋ออพยพไปสู่เมืองเตียงอันราชธานีใหม่ ในขณะที่ราชธานีลกเอี้ยงก็เข้าสู่มหากลิยุค ปราสาทราชวังถูกเผาจนหมด ฮวงซุ้ยของฮ่องเต้ราชวงศ์ฮั่นถูกชุตพุน ชาวบ้านถูกบังคับให้ทั้งบ้านเรือน ตระกูลไหน ร่ำรวยก็ถูกยึดข้อหากบฏตัดหัวยึดทรัพย์สิน เหล่าทหารอยากจะทำอะไรก็ทำตามใจแบบไม่ต้องมีกฎเกณฑ์ใดๆ ทั้งสิ้น

ลกเอี้ยงที่เคยเจริญรุ่งเรือง กลับเต็มไปด้วยเปลวไฟและเสียงร้องไห้ระงมไปทั่ว..

9

“รูปร่างสูงสง่า คิ้วดกหนาตาโต หน้ากว้าง บุคลิก
ผึ่งผาย..เข้ารบกับขุนทิวแบบไม่ต้องแนะนำตัวกันละ
และรบได้แบบไม่เป็นรองชะด้วย”

จุล่ง

พอตั้งโต๊ะทั้งเมือง พวกพันธมิตรก็เข้าเมืองได้แบบไร้การต่อต้าน..
แต่เข้าไปก็เจอแต่เมืองร้างพร้อมซากปรักหักพังแบบไม่มีแม้แต่หมาซึกตัว
โจโฉพยายามกระตุ้นแม่ทัพต่าง ๆ ให้ยกทหารตามตั้งโต๊ะไปเดี๋ยวนี้
มีโอกาสนะสูงและจะได้องค์เหี้ยนเต็กกลับมาอยู่ในความดูแลด้วย..แต่

แม่ทัพต่าง ๆ ล้วนแต่ติดต่ออ้างว่าเหนื่อยอยู่ขอพักก่อน

โจโฉถึงกับต้องสบถออกมาด้วยความแค้นใจ..กูไม่นำมาก่อนการกับไอ้พวกเด็กเลี้ยงวัวพวกนี้เลยวะ แล้วก็กัดฟันเอาแต่พรรคพวกสมัยทำสตาร์ทอัพอย่าง แฮหัวตุ้น แฮหัวเอียนและคนอื่น ๆ ยกกำลังกลุ่มเล็ก ๆ เร่งตามตั้งโต๊ะไปอย่างด่วน

แต่ด้วยความพร้อมกันประสพการณ์ในสมรภูมิต่างกัน โจโฉเผชิญการตอบโต้จากทัพตั้งโต๊ะแตกพ่ายยับเยินจนเกือบเอาชีวิตไม่รอด ต้องพาทหารที่เหลือแค่ห้าวร้อยคนไปหลบเสียพลที่เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง และพออ้วนเสี้ยวทราบข่าวก็คงรู้สึกละอาย เลยส่งคนไปรับโจโฉกลับมาพร้อมขอโทษขอโพย

แต่สุดท้ายกองกำลังพันธมิตรก็ไปไม่รอด บ้างก็อ้างป่วย บ้างก็ต้องไปเฝ้าเมือง บ้างก็ว่าเมียดำ บ้างก็ต้องไปรับลูก..ต่าง ๆ นานาจนกองทัพแยกจากกันไม่เหลือ

แยกไม่แยกเปล่า หลายกองทัพก็จับคู่พัดกันต่อ เราลองดูเฉพาะคู่ที่มีผลสำคัญต่อไปในอนาคต..คู่แรกที่ยากจะเล่าคืออ้วนเสี้ยวกับกองซุนจ้าน..ซึ่งคู่นี้น่าสนใจเพราะมีฉากเปิดตัวหนึ่งในขุนพลคนดังของสามก๊ก

คืออ้วนเสี้ยวแกมีทหารเอกเกรตเออยู่สองคน ชื่อจันเหลียงกับบุณทิว ที่แกภาคภูมิใจหนักหนาว่าฝีมือไม่มีใครเสมอเหมือน (เสียตายตอนรบกับลิโป้ สองคนนี้ไม่ได้ออกโรงมาวัดฝีมือด้วย)

แล้วก็มียูซิ่นหนึ่ง กองซุนจ้านต้องควมม้าหนีบุณทิว (อีกแล้วครับท่าน หลังจากที่เคยหนีลิโป้มาทีหนึ่ง) แล้วก็รอดตายด้วยฉากเดิม ๆ ..มีม้าจากไหนไม่รู้ขี่ตัดหน้าบุณทิวแบบชนเป็นชน เจ้าของม้าคราวนี้หน้าตาปกติมนุษย์หน่อย..

รูปร่างสูงสง่า คิ้วดกหนาตาโต หน้ากว้าง บุคลิกฝั่งผาย..เข้าพบกับ
บุณฑิมาแบบไม่ต้องแนะนำตัวกันละ และรบได้แบบไม่เป็นรองซะด้วย จน
สถานการณ์ทำให้ต้องแยกจากกัน..โหยยยย นายทหารโนเนมแต่ระบบ
วัดฝีมือบุณฑิมาได้ซะด้วย

กองขุนจ้านเข้าไปหานักรบนิรนามเพื่อจะขอบคุณที่ช่วยชีวิตไว้
พร้อมถามชื่อเสียง..

“ข้าพเจ้าจุล่ง ชาวเมืองเสียงसान”..

จุล่งก็เลยได้มาเป็นนายทหารสังกัดกองขุนจ้านตั้งแต่บัดนั้น..
หลังจากนั้นกองขุนจ้านก็ผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะกับทัพอ้วนเสี้ยว จนสุดท้าย
ต้องขอสงบศึกเลิกกันไป

แต่จำได้มั๊ยครับในกองทัพกองขุนจ้านมีใครอยู่..เล่าปี กวนอู เตียวหุย
นั่นไง

ฝึ่ย่อมเห็นผี เอ๊ย ไม่ใช่..นักรบย่อมเห็นคุณค่านักรบด้วยกัน จุล่ง
ก็เริ่มแอบปึงปึงกับเล่าปี่ขึ้นมาแล้ว ถึงขนาดว่าตอนเลิกทัพแยกจากกันต่าง
ก็ร้องไห้ตาแตก

แล้วก็เลยมีการสัญญาสัญญากันว่า ถ้ามีโอกาสแล้วจุล่งจะโอนไป
สังกัดเล่าปี่ แต่ตอนนั้นฝักเลียงจุล่งไว้กับกองขุนจ้านก่อนชั่วคราว

อีกคู่ที่ซัดกันเป็นเรื่องราวใหญ่โตคือ ชุนเกี้ยนกับเล่าเปียวเจ้าเมือง
เกงจิ๋ว..คือชุนเกี้ยนเคยมีเรื่องกับเล่าเปียวมาที่นิ่งแล้วเรื่องแย่งตราหยก
แผ่นดิน แล้วก็ซ่า ๆ กันไป พอมารอบนี้ได้ลูกๆ จากอ้วนสุด ก็เลยลุกขึ้นมา
กัดกันอีกรอบ

ชุนเกี้ยนยกทัพเข้าตีเกงจิ๋วแบบบ้าดีเดือด เล่าเปียวเห็นท่าไม่ค่อยไหว

ก็ขอให้วันเสียวมาช่วย..สองรุ่มหนึ่งบวกลบบายทางการทหาร ทำให้ซุนเกียน กลายเป็นฝ่ายที่ต้องจบชีวิตลงด้วยวัยแค่สามสิบกว่าๆ ..แถมเล่าเปียว ยังยึดศพซุนเกียนไว้ จนซุนเซ็กถูกชายคนโตต้องเอาตัวประกันคนสำคัญ มาแลกศพพ่อกลับไป

แซ่ซุนกับเล่าเปียวมีแผลใจร้าวลึกกันถึงขนาดนี้ จนเป็นเงื่อนไข สำคัญในเรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

กลับมาดูที่เมืองหลวงกันบ้าง ซึ่งตอนนี้ย้ายมาเตียงอันแล้ว..จอมโจด ตั่งโตะหลังจากกวาดต้อนทุกคนรวมทั้งพระเจ้าเหี้ยนเต้มาอยู่เมืองหลวง ใหม่แล้ว **ตนเองก็ไปสร้างอาณาจักรอีกเมืองต่างหาก คือเอาไว้เสพลุช โดยเฉพาะ..แล้วก็เดือนละครั้งหรือสองครั้งถึงจะเข้ามาตรวจตรา ลูกไก่ในกำมือที่เตียงอัน ว่ายังอยู่ในโอวาทดีมั้ย**

การบริหารบ้านเมืองก็ยังทำด้วยความโรจจิตเหมือนเดิม อยาก ได้ทรัพย์สมบัติของใครก็ยึดขอหาแล้วก็ตัดหัวยึดทรัพย์ หรือบางทีครึ้มๆ ก็เชือดไก่ให้ลิงดูเล่นๆ ประชุมกรม. อยู่ดีๆ ก็ให้ทหารลากตัวขุนนางที่ไม่รู้ อีไหนอีไหนอะไรออกไปตัดหัวซะยังงั้น แล้วบอกว่าไอนั้นมันเป็นกบฏ..

10

“ถ้าเป็นการตูน เราคงเห็นภาพตั้งโต๊ะจ้องตา
ถลก คางตก แถมเลือดกำเดากระชูด เมื่อได้
เห็นเตียวเสียน..หนังหนนี้ทำไมมันสวยขนาดนี้วะ

ยังจำเสนาบดีใหญ่ที่ชื่ออ้อฮั่นได้มั๊ย คนที่นัดพรรคพวกไป
คร่ำครวญกันที่บ้าน แล้วสุดท้ายส่งโจไปลอบสังหารตั้งโต๊ะแต่ไม่สำเร็จ
นะ..ตอนนี้แกเป็นโรคซึมเศร้าขนาดหนัก

วันหนึ่งแกหลุดลุกผุดนั่งอยู่ในสวนหลังบ้าน ถอนใจเหือกๆ อยู่คนเดียว
ลักพังกี้..เฮ้ะ มีใครมาถอนใจแข่งกับกูวะ

หันไปปรากฏว่าเป็นลูกเลี้ยงแสนสวยของแกเอง นามว่า..เตียวเสียน
เตียวเสียนสวยแค่นี้ไหน..ก็ถูกยกย่องว่าเป็นหนึ่งในสี่ยอดหญิงงาม
ในประวัติศาสตร์จีนเลยทีเดียวนะ

เตียวเสียนนั้นที่จริงก็เป็นเด็กที่อ้อฮั่นแอบมาอุปการะ ให้ร้องรำ
ทำเพลง เต้นบัลเล่ต์ แจ๊สแดนซ์ ฮิพฮอป..ลุงอ้อฮั่นแกล้งเสียให้เรียนหมด แล้ว
สาวน้อยเตียวเสียนก็ทำได้ดีซะด้วย ประกอบกับหน้าตาสะสวย กิริยาน่ารัก
อ่อนน้อมถ่อมตน..ลุงอ้อฮั่นแกล้งรักเหมือนลูก

“อาหมวย เอ็งมาขึ้นถอนใจเหือกๆ ทำไมวะ ออกหักไปแอบรักไอ้
คนไหนมาเหรอะ”

เดียวเสียนก็เลยชี้แจง..ไม่ได้หักหรือหักกะเดียว แต่หนูเห็นเดียวหมุ่นนี้
ดูจิต ๆ ยังไงไม่รู้ ชอบเดินง่วนงานบนพื้มาอยู่คนเดียว..

“ตัวหนูที่ได้อยู่สุขสบายแบบทุกวันนี้ ก็เพราะบุญคุณที่เดียวเมตตา
เลี้ยงดูมา ถ้าหนูสามารถแบ่งเบาความทุกข์ของเดียวได้ แม้กระดุกจะแตก
สลายร่างกายจะแหลกลาญ หนูก็ยอมคะ”

คำพูดของเดียวเสียนทำให้อ้องอึ้งบึ้งโง่เดียวขึ้นมาได้ รีบชวนลูกเลี้ยง
เข้าไปคุยในห้องสมุด ไล่คนรับใช้อื่นออกไปหมด ให้เดียวเสียนนั่งบน
เก้าอี้ แล้ว..

**อ้องอึ้งก็คุกเข่าลงกราบกรานกับพื้น.. “ขอให้แม่หนูเห็นแก่
แผ่นดินด้วยเถิด” แกร้วพ้นออกมาพร้อมน้ำตานองหน้า..**

เดียวเสียนตกใจแทบเป็นลม รีบลงไปหมอบอยู่กับพื้น..ไม่รู้ว่าผู้มี
พระคุณมาไม่ไหน

อ้องอึ้งขอคำมั่นอีกทีว่าที่พูดมาเมื่อก็จริงจังใช่ไหม..เดียวเสียน
ก็ยืนยันว่าถ้าเพื่อตอบแทนบุญคุณแม่ตายก็ยอม..

ไม่ต้องถึงชีวิตหรอก แต่อ้องอึ้งจะขอให้เดียวเสียนเสียสละความสว
โดยแจะยกเดียวเสียนให้กับลิโป้แต่ขณะเดียวกันก็จะยกให้ตั้งโต๊ะด้วย

“แล้วหนูก็ใช้มารยาทหญิงให้ไอ้สองคนนั้นมันผิดใจกันให้จงได้”

โห..จะให้ผีัวที่เดียวสองคน ชีวิตวัยสาวที่ควรบานสะพรั่ง แล้ว
สวขนาดนี้ควรได้คู่กับอัศวินหนุ่มรูปงาม กลับต้องมาอยู่ในเกมการเมือง..
ไม่ตายจริงแต่ก็เรียกได้ว่าตายทั้งเป็นเลย

แต่เดียวเสียนไม่มีติดต่อกับข้อเสนอนั้น..ก็ขนาดตายยังยอมได้
แค่นี้ไม่เป็นปัญหา เดียวไวใจหนูเถอะ และรับรองว่าเรื่องนี้จะเป็นความลับ
รู้กันแค่เราสองคน..

ด้วยอุปายหญิงงาม และเล่ห์เหลี่ยมของมหาเสนาบดีอึ้งอื้น..
แผ่นดินจีนกับพระเจ้าเหียนเต๋ จะหลุดพ้นจากอุ้งตีนของจอมโจดตั้งโต๊ะได้
หรือไม่..ติดตามกันต่อไป

ท่านมหาเสนาบดีเจ้าของแผนการก็เริ่มต้นด้วยการเชิญลิโป้มากิน
เลี้ยงที่บ้าน..กินเหล้าเคี้ยวอาหารเลิศรส แถมด้วยลูกเหินกะลูกยอกะละมั่ง
ใหญ่จากทีมท่านมหาเสนาบดี

หม่อมท่านอัศวินหัวสิงห์นี้สุดยอดนักรบไม่มีใครต่อกรได้เลย แถมยัง
รูปหล่ออีกต่างหาก ไ้กระพุ่มตอหนุ่มๆ นี่ยังเทียบไม่ติดท่านเลย บลาๆ ะ
..ลิโป้ก็ตัวลอยแล้วลอยอีก

เท่านั้นยังไม่พอ ดึกๆ ท่านเสนาบดีก็ให้นางเดี่ยวเสียนออกมาเล่น
ดนตรี และร้องเพลงขับกล่อมอย่างใกล้ชิด

ก็บอกแล้วสวระดับท็อปวีรในประวัติศาสตร์ขนาดนี้ แถมร้องเพลง
เพราะอีก..แค่เดินกรีดกรายออกมาลิโป้ก็ตะลึงแล้ว..แล้วยิ่งเผยอปาก
ขับกล่อมเพลง ลิโป้แทบจะละลายติดเก้าอี้

ท่านเสนาบดีมองท่าทางลิโป้เห็นทุกอย่างเข้าทาง ก็ไม่ต้องอินโทร
มาก..เข้าท่อนฮุกละ

“เนี่ยลูกเลี้ยงของข้าเอง ท่านชอบใช่ไหม..เอ้าช้ายกให้”

หุยยย..จริงปะ ลิโป้ดีใจแทบตายอยู่ตรงนั้น..อยากจะเข้าไปอุ้ม
เดี่ยวเสียนกลับบ้านเดี๋ยวนั้นเลย

อึ้งอื้นก็ดำเนินแผนต่อ จุดมือลิโป้ไว้..เดี๋ยวก่อนท่านลิโป้ให้เกียรติ
ข้าบ้าง ลูกสาวข้าจะอุ้มไปชั้ยกันเหมือนโจรยังงี้มันไม่ได้ ต้องรอคุณ
ตุ้ยมาก่อนน่า คงไม่กี่วันหรอก..แล้วข้าจะแจ้งให้ท่านยกขบวนมารับลูกสาว
ข้าไป..ให้มีพิธีตองหน่อยนะ

เฮ้อ..ก็ฟังคู่มือเหตุผล ลิปก็ได้อัปเดตใจกลับบ้านไปนอนรอ

วันรุ่งขึ้น อ้องอึ้งก็ดำเนินแผนกับอีกฝั่งหนึ่ง..คราวนี้เชิญฝ่ายท่าน
ตั้งโต๊ะมากินเลี้ยงที่บ้าน แล้วก็สรรเสริญเยินยอบุญญาบารมี หัวเราะกัน
เอิกอ้ากๆ ลักพัก

พอตึกๆ ก็ให้เตียวเสี้ยนออกมาร้องเพลงเล่นดนตรีขับกล่อม..เหมือน
เดิมเป๊ะ

ถ้าเป็นการดูน เราคงเห็นภาพตั้งโต๊ะจ้องตาลง คางตก แถมเลือด
กำเดากระจุย เมื่อได้เห็นเตียวเสี้ยน..นังหนูนี้ทำไมมันสวยขนาดนี้วะ

หลังจากเซ็ดเลือดเซ็ดน้ำลายให้แล้ว ท่านมหาเสนาบดีก็วางเบ็ด
ทันที..ทันครับ คือกระพุ่มันก็แก่แล้ว ก็เหลือนังหนูลูกสาวกระพุ่มี่แหละ
ที่เป็นห่วงอยู่ อยากให้มันเป็นผัวเป็นเมียเป็นพื้นเป็นเพศานชะที่..ถ้าท่าน
ตั้งโต๊ะไม่รังเกียจ พอจะรับหนูเตียวเสี้ยนไปดูแลได้ไม๊ละท่าน

ตั้งโต๊ะถึงกับต้องร้องหาอ้อมไต้ลั่น แก้วใจวาย..อ้ายยย งามอะไร
ยังงั้นละท่านเสนาบดี..พูดไปตั้งโต๊ะก็เซ็ดน้ำลายไป..เรามันกากี่นั่งนำ มามะ
นังหนูเตียวเสี้ยน เตียวอ้วนดูแลให้อะ ฮ่าๆ ๆ ๆ

ซ้าร่อยกับที่ยกให้ลิโป้เปะๆ เลยใช้ไหมอะ แต่มันต่างกันตรงที่..พอ
ถึงเวลาตั้งโต๊ะกลับ ไม่ต้องรอเลขขานาที่กันละ จีบนางเตียวเสี้ยนใส่ขบวน
กลับคฤหาสน์ไป “ดูแล” ในคินั้นเลย..

ซากลับจากคฤหาสน์ อ้องอึ้งเจอลิโป้ขวางทางไว้ พร้อมทวงถาม
ว่ายกเตียวเสี้ยนให้ข้าแล้ว ทำไมส่งให้ตั้งโต๊ะ..มึงไม่รักษาคำพูดหรอ

อ้องอึ้งก็ตอบทันที..ตั้งโต๊ะแกล้งได้ว่าข้าว่าซ้ายกเตียวเสี้ยนให้ท่านแล้ว

เลยรับตัวไปก่อนได้ฤกษ์แล้วจะจัดพิธีให้ท่านกับเดี่ยวเลี้ยงแต่งงานกันอย่าง
สมเกียรติ..

ท่านมหาเสนาบดีโคตรเนี่ยนเลย..แบบว่าจบเรื่องกูแล้วนะ ต่อจากนี้
เกิดอะไรขึ้นพวกมึงไปว่ากันเอง..ซึ่ง “อะไร” ที่จะเกิดขึ้นนั้น มันเดินไปในแนว
ที่กว้างไว้เสียด้วยสิ

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้

@booktime

ต้มยำ สามก๊ก

ฉบับนี้ชุดเดียวครบ
ทั้งเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม และเผ็ดแซ่บ
ด้วยสำนวนกวนคิดสะกิดต่อม
ทำให้อ่านง่าย จำได้ เข้าใจทันที

"ตำนาน..มิใช่เพียงเพื่อเล่าขานหรือเพื่อเรียนรู้
ตำนานที่แท้จริงย่อมจะถูกร่วมขีดเขียน
จากวีรบุรุษคนหลากหลายชื่อ แต่ไม่ว่า
เป้าหมายของพวกเขาจะสำเร็จหรือล้มเหลว
เพียงใดก็ตาม ณ ที่แห่งหนึ่งในหุบผาบนปากฟ้า
พวกเขาเหล่านั้นอาจได้พบเจอกัน ร่ำสุราปราครยกัน
โดยทิ้งชื่อเสียง ยศตำแหน่ง หรือฝักฝ่าย
ไว้เบื้องหลัง เหลือเพียงความรำลึกถึงว่าครั้งหนึ่ง
พวกเขาได้ร่วมจารึกตำนานอันยิ่งใหญ่
ภายใต้ชื่อว่า..สามก๊ก"

- ครูเบ็ด มนต์ชีพ -

DA 0020 วสสทสสุ

333.-

สุภาพใจ SukkhapabjaiPUB

กดลองอ่าน @booktime

www.booktime.co.th